

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA VEŘEJNÉ EKONOMIKY

Zhodnocení efektivnosti financování přenesené působnosti v podmínkách statutárního města

Evaluation of the Efficiency of the Delegated Powers Financing in Conditions of the Statutory
City

Student: Bc. Michaela Nowaková

Vedoucí diplomové práce: doc. Ing. Iveta Vrabková, Ph.D.

Ostrava 2019

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra veřejné ekonomiky

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Michaela Nowaková**

Studijní program: N6202 Hospodářská politika a správa

Studijní obor: 6202T055 Veřejná ekonomika a správa

Téma: Zhodnocení efektivnosti financování přenesené působnosti v
podmínkách statutárního města
Evaluation of the Efficiency of the Delegated Powers Financing in
Conditions of the Statutory City

Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Měření a hodnocení efektivnosti ve veřejné správě
 3. Systém organizace a financování přenesené působnosti v podmínkách statutárního města Ostrava
 4. Zhodnocení efektivnosti financování přenesené působnosti městských obvodů statutárního města Ostrava
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- JABLONSKÝ, Josef a Martin DLOUHÝ. *Modely hodnocení efektivnosti a alokace zdrojů*. Praha: Professional Publishing, 2015. 199 s. ISBN 978-80-7431-155-0.
- KALAB, Alexander. *Public Sector Efficiency. Applications to Local Governments in Germany*. Heidelberg: Gabler Verlag, 2010. 184 p. ISBN 978-3-8349-2334-9.
- POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*. Praha: C. H. Beck, 2013. 315 s. ISBN 978-80-7400-447-6.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

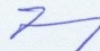
Vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. Iveta Vrabková, Ph.D.**

Datum zadání: 23.11.2018

Datum odevzdání: 26.04.2019

doc. Ing. Petr Tománek, CSc.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracovala samostatně a také jsem uvedla v seznamu použité literatury všechny použité literární a odborné zdroje“.

V Ostravě dne 26. dubna 2019

A handwritten signature in blue ink, reading "Bc. Michaela Nowaková", written over a dotted line.

Bc. Michaela Nowaková

Poděkování

Chtěla bych poděkovat své vedoucí diplomové práce doc. Ing. Ivetě Vrabkové, Ph.D. za odborné vedení, pomoc a odborné rady, věcné připomínky, vstřícnost a chápavý přístup, ochotu a trpělivost, kterou mi v průběhu zpracování diplomové práce věnovala.

Obsah

1	Úvod.....	5
2	Měření a hodnocení efektivnosti ve veřejné správě	7
2.1	Organizace veřejné správy ČR	7
2.1.1	Státní správa	8
2.1.2	Samospráva	11
2.2	Efektivnost a její definování.....	11
2.2.1	Pojetí 3E.....	14
2.3	Měření efektivnosti.....	15
2.3.1	Měření efektivnosti pomocí metody DEA	17
3	Systém organizace a financování přenesené působnosti v podmínkách statutárního města Ostrava	24
3.1	Přenesená působnost.....	24
3.1.1	Příspěvek na výkon státní správy	26
3.2	Statutární město Ostrava.....	28
3.2.1	Historie městských obvodů Ostravy	30
3.2.2	Obec s rozšířenou působností Ostrava	32
3.2.3	Rozdělení městských obvodů Ostravy dle působnosti.....	34
3.2.4	Financování přenesené působnosti městských obvodů statutárního města Ostrava	38
3.2.5	Statut statutárního města Ostrava	39
4	Zhodnocení efektivnosti financování přenesené působnosti městských obvodů statutárního města Ostrava	40
4.1	Data a metodologie	40
4.2	Analýza dat	43
4.3	Výsledky odhadování efektivnosti	45
4.3.1	Výsledky modelu M1 vstupně orientovaného za rok 2016.....	46

4.3.2	Výsledky modelu M1 výstupně orientovaného v roce 2016.....	47
4.3.3	Výsledky modelu M1 vstupně orientovaného za rok 2017.....	49
4.3.4	Výsledky modelu M1 výstupně orientovaného v roce 2017.....	50
4.3.5	Výsledky modelu M2 vstupně orientovaného za rok 2016.....	51
4.3.6	Výsledky modelu M2 výstupně orientovaného v roce 2016.....	53
4.3.7	Výsledky modelu M2 vstupně orientovaného za rok 2017.....	54
4.3.8	Výsledky modelu M2 výstupně orientovaného v roce 2017.....	55
4.4	Shrnutí výsledků efektivnosti	57
5	Závěr.....	61
	Seznam použitých zdrojů	64
	Seznam zkratk	70
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1 Úvod

Veřejná správa procházela v čase reformou veřejné správy, kdy v druhé fázi reformy byly v roce 2002 zrušeny okresní úřady a vznikly obce s rozšířenou působností, na které byl delegován výkon činností vykonávajících do té doby okresními úřady. Státní správa je zabezpečována orgány ústředními s celostátní působností, ale i orgány územními s územní působností. Výkonem státní správy lze pověřit územní celky jak vyšší (kraje), tak nižší (obce). Jedná se o přenesenou působnost státní moci. Obcím náleží za výkon přenesené působnosti státní příspěvek ve formě příspěvku na výkon státní moci neboli neúčelová dotace. Výše příspěvku je diferencována v závislosti na typu obce, jeho správním obvodu a je ustanoven výpočtem dle metodiky Ministerstva vnitra ČR.

Princip subsidiarity v podmínkách statutárních měst je zatížen určitými výdaji správního provozního charakteru. A proto je důležité zkoumat problematiku efektivnosti tohoto územního členění statutárních měst s vazbou na rozdělení kompetencí uvnitř města včetně jeho financování.

Předmětem diplomové práce je problematika přenesené působnosti, respektive alokace příspěvku na výkon přenesené působnosti statutárního města Ostrava.

Cílem diplomové práce je zhodnocení efektivnosti alokace příspěvku na výkon přenesené působnosti na městské obvody statutárního města Ostrava za období 2013-2017 dle modelu Data Envelopment Analysis.

Naplnění cíle je podpořeno hypotézami:

H1: *„Větší městské obvody oproti malým městským obvodům jsou méně efektivní, protože menší městské obvody využívají příspěvek na výkon státní správy ve větší míře, na celkové výdaje na provoz úřadů, než je tomu u větších městských obvodů.“*

Výdaje na provoz úřadu nelze členit podle působnosti (samostatná a přenesená).

H2: *„Městské obvody dosahují v hypotetickém modelu M2 vyšší efektivnosti.“*

Hypotetický model je model, který představuje potencionální (hypotetickou) transformaci jednotlivých městských obvodů statutárního města Ostrava na samostatné obce dle míry přenesené působnosti a jeho případný příspěvek na výkon státní správy, který by v takovém případě získal daný městský obvod.

Pro naplnění stanoveného cíle byly v diplomové práci použity metody deskriptivní statistické analýzy v případě hodnocených finančních i nefinančních dat jednotlivých městských obvodů statutárního města Ostrava. Klíčovou metodou diplomové práce je model Data Envelopment

Analysis (DEA), konkrétně modely vstupně a výstupně orientované s konstantními a variabilními výnosy.

Diplomová práce je členěna do pěti kapitol, přičemž první kapitola je tento Úvod a poslední kapitola je Závěr, který shrnuje klíčové poznatky diplomové práce. Druhá kapitola vymezuje efektivnost jako takovou, její definování, přičemž se zmiňuje o 3E, které je součástí efektivnosti. V kapitole jsou rozebrány možnosti měření efektivnosti, avšak velký důraz je kladen na metodu DEA – Data Envelopment Analysis. Třetí kapitola je zaměřena na přenesenou působnost, příspěvek na výkon přenesené působnosti. V kapitole je představeno statutární město Ostrava, jež bylo vybráno autorkou za subjekt zkoumání v této práci. V kapitole je nahlíženo i do historie vzniku městských obvodů, statutu, financování přenesené působnosti, ale i hypotetické rozdělení městských obvodů statutárního města Ostrava na jednotlivé obce dle míry přenesené působnosti. Čtvrtá kapitola se již zabývá analýzou dat městských obvodů statutárního města Ostrava. Byly stanoveny vstupy a výstupy. Přičemž bylo stanoveno dvou modelů M1 a M2. Model M2 se lišil od modelu M1 v tom, že zde byl vyměněn jeden výstup za vypočítaný hypotetický příspěvek na výkon státní správy, v případě, že se jednotlivé městské obvody stanou samostatnými obcemi. Modelování bylo provedeno na základě metody DEA a to vstupně a výstupně orientovanými modely s konstantními a variabilními náklady za období 2016 a 2017.

Diplomová práce byla zpracována na základě relevantních odborných zdrojů, na které je v textu diplomové práce odkazováno, a které jsou shrnuty v rámci seznamu zdrojů na konci práce. Nezbytnou součástí je i pět funkčních příloh, které doplňují text diplomové práce.

2 Měření a hodnocení efektivnosti ve veřejné správě

Efektivnost veřejné správy je jedním z hlavních ukazatelů odpovídající správně nastaveného systému veřejné správy. Veřejná správa značnou částí ovlivňuje dění v zemi v rámci ekonomické výkonnosti dané země, tak i působí na kvalitu a spokojenost občanů žijících v dané zemi. Proto je měření a hodnocení efektivnosti ve veřejné správě velice důležitým faktorem pro zdravé fungování veřejné správy a tedy i pro celou společnost, poněvadž žádoucím jevem je vysoká efektivnost veřejné správy.

2.1 Organizace veřejné správy ČR

Veřejná správa obsahuje aktivity, jež jsou předmětem veřejného zájmu vztahující se na výkonnou funkci státu jako povinnost jí uloženou právní normou. (Žárska, 2016) Institut veřejné správy je objektem pozornosti mnoha vědních oborů, ať už jde o právo, ekonomii, sociologii či demografii atd. Veřejná správa je označována za prodlouženou ruku státu plnící zásadní cíle. Úkoly, které si stát vymezil vůči subjektům, občanům daného státu, nebo ostatním domácím či zahraničním subjektům. (Vrabková, 2012) Dle Žárské (2016) je obecná definice veřejné správy vymezena jako veřejná správa vykonávána ve veřejném zájmu veřejnoprávními subjekty. Průcha (2012) vymezuje veřejnou správu jako správu veřejných věcí, uskutečňovanou subjekty veřejnoprávními vykonávající tuto správu z povinnosti stanovené právními normami. Základním úkolem subjektů veřejné správy je ochrana veřejného zájmu v souladu s principem legality¹. (Pomahač, 2013) Dle Horzinkové a Fialy (2015) veřejná správa představuje proces zajištění, řízení, vedení a kontroly činností, týkající se veřejných věcí, ale i splnění úkolu, jež jsou veřejným zájmem.

Ve veřejné správě se rozlišují dvě pojetí (funkce) státu, které jsou jejím obsahem a to materiální (funkční) a organizační (institucionální). Materiální vnímání vymezuje jako soubor aktivit, postupů, technik provedení práce, které jsou uplatňovány při výkonu veřejné správy a zabezpečování veřejných služeb. (Žárska, 2016) Materiální pojetí je vymezováno jako komplex správních činností vztahujících se na výkon veřejné moci na úrovni ústřední a místní. Veřejná správa dle organizačního pojetí je charakterizována soustavou orgánů vykonávající úkoly správní povahy. (Pomahač, 2013)

¹ Princip legality je jedním ze tří principů veřejné správy (princip ústavnosti, princip legality a princip legitimacy) a vyjadřuje vzájemnou provázanost veřejné správy zákony.

System veřejné správy je také vymezován v širším a užším pojetí, kdy v širším pojetí veřejná správa obsahuje aktivity související s výkonem moci zákonodárné, výkonné a soudní. V užším pojetí lze chápat veřejnou správu zahrnující aktivity a úkoly spjaté se zajištěním výkonné moci pomocí systému státní správy a samosprávy, ale i právnických a fyzických osob dle stanovených norem. Schéma užšího pojetí tedy lze rozdělit na státní správu, samosprávu a ostatní veřejnou správu. Pod ostatní veřejnou správou si lze představit zabezpečující subjekty, které nelze přesně začlenit pod státní správu či samosprávu. Mezi takovými příklady lze uvést subjekty, jako jsou veřejné ústavy, Česká národní banka, Česká televize a Český rozhlas a další. (Vrabková, 2016)

Každá systematicky uspořádaná činnost potřebuje, aby byla jednoznačně určena příslušnému subjektu, který se stane jejím nositelem, přitom je zodpovědný za výkon této činnosti. (Hendrych, 2012) S tím se pojí problematika nositele a vykonavatele v rámci veřejné správy, kdo je nositelem (zodpovědným subjektem) a vykonavatelem (realizátorem) výkonu veřejné správy. Nositelem veřejné správy je subjekt jasně vymezený zákonem, který je právně odpovědný za výkon veřejné správy. Tomuto nositeli je jasně definována oblast působnosti. Primárním nositelem je stát, posléze poté veřejnoprávní korporace, podniky a fyzické a právnické osoby soukromého práva na základě právních předpisů. (Vrabková, 2016) Vykonavatelem veřejné správy je orgán nebo jiný zmocněný zástupce jednající za nositele veřejné správy. Orgánem, kterým jsou charakterizováni vykonavatelé, jsou jednotlivé fyzické osoby či skupina fyzických osob např. vláda, zastupitelstvo kraje atd. Za vykonavatele je považován i úřad. Úřadem je organizační jednotka, která není právnickou osobou, ale je zřízena jako organizační složka právnické osoby (např. ministerstva) a vykonává činnosti spojené se zabezpečením veřejné správy. Ve veřejné terminologii je používán i pojem správní úřad. Správním úřadem je úřad vykonávající specifický rozsah působnosti. Správním úřadem se stávají pouze ty úřady, o kterých to stanoví zákon. (Hendrych a kol., 2014)

2.1.1 Státní správa

Státní správa je správa zajišťující výkon funkce státu ve jménu státu, přímou formou a pomocí správních orgánů státu nebo nepřímo pomocí subjektů veřejného i soukromého práva, na které přenesl zákon tuto pravomoc. Státní správa je charakterizována výkonnou složkou moci jako organizovaná a mocensko-ochranná činnost státu, jež je zajišťována ve veřejném zájmu s povahou výkonného, podzákonného a nařizovacího charakteru. Výkonný charakter spočívá v realizaci úkolů, jež provádí organizovaným způsobem a uskutečňuje tak výkonnou moc státu. Podzákonný charakter znamená, že veškeré aktivity prováděné státem jsou vymezeny

zákony, podle kterých se při své činnosti dále řídí jejich obsahem. Nařizovací charakter je vymezen pravomocí subjektů státní správy vůči ostatním objektům spočívající v uplatňování řídicích aktů a pokynů, jež zavazují jednotlivé adresáty k výkonu činnosti či jako mocenský prostředek při správním řízení. (Vrabková, 2016)

Státní správa je vykonávána, jak již bylo výše v textu uvedeno přímo správními orgány státu respektive jeho orgány nebo nepřímo pomocí zákonné delegace na územní samosprávné celky, respektive její orgány v rámci přenesené působnosti a v neposlední řadě na jiné subjekty, kde výkon v omezeném měřítku byl na ně převeden pomocí zákona. (Vrabková, 2012) Rysem státní správy je i její hierarchické třídění a prosazování principů nadřízenosti a podřízenosti a územní a věcné působnosti. Státní správu lze rozčlenit dle vztahu k území a velikosti kompetencí orgánů státu na výkon státní správy zabezpečující celostátní nebo místní působnost. Místní působnost je stanovena územní jednotkou, která však je menší než stát samotný, mezi takovými jednotkami lze uvést region, oblast, kraj, okres, obec či soubor obcí. V rámci působnosti celostátní, tak na této úrovni je výkon státní správy pouze přímý, který je vykonáván pomocí správních orgánů státu. Avšak na úrovni místní je uskutečňován jak přímý, tak i nepřímý výkon státní správy. (Vrabková, 2016)

Dle Vrabkové (2016) je **přímý** výkon státní správy vykonáván pomocí orgánů státu a jeho vykonavateli jsou především prezident, vláda, ústřední orgány státní správy, správní úřady podřízené ministerstvům, specializované územní správní úřady, ostatní orgány státní správy s celostátní působností nepodřízené vládě a veřejné sbory. Ústava České republiky² vymezila jako vrcholný orgán výkonné moci vládu ve vztahu k výkonu přímé státní správy. Pravomocí vlády je řízení, koordinace a kontrola aktivit jednotlivých ústředních orgánů státní správy. Ústředními orgány státní správy jsou jednotlivá ministerstva a další ústřední orgány státní správy. Kompetenční zákon³ vymezil 14 ministerstev a jejich oblast působnosti. (Pomahač, 2013) Jednotlivá ministerstva vykonávají úkoly státní správy v širším kontextu, zatímco další ústřední orgány vykonávají úkoly v užším kontextu (specializované úkoly). Mezi ústřední orgány patří např. Český statistický úřad, Český báňský úřad, Národní bezpečnostní úřad atd. (Vrabková, 2016) Výkonem státní správy jsou oprávněny v omezeném rozsahu i ostatní orgány např. soudy, veřejné sbory, ale i další subjekty jako je Česká národní banka, Úřad pro ochranu osobních údajů a jiné. (Vrabková, 2012)

² Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ústava)

³ Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o zřízení ministerstev)

Nepřímý výkon státní správy vykonávají právní subjekty, na které zákonným způsobem byl delegován výkon státní správy v jasně vytyčeném rozsahu. Delegation je zaměřena na přenesení výkonu státní správy na jiné subjekty veřejné správy. Delegation je prováděna pomocí přenesené působnosti, kterou vykonávají územně správní celky pomocí orgánů krajů a obcí. (Hendrych, 2012) Soudobá podoba spojeného modelu místní správy nepřímého výkonu státní správy je odrazem reformy veřejné správy, která byla dokončena v roce 2002, kdy tento model představuje, že orgány místní správy zabezpečují jak úkoly v samostatné působnosti, tak i výkon státní správy v přenesené působnosti. Výdaje na činnost státní správy prostřednictvím přenesené působnosti se stát pokouší pomocí uhradit v podobě příspěvku na výkon přenesené působnosti, kdy zákon o státním rozpočtu⁴ přesně stanoví na každý rok výši příspěvku na výkon přenesené působnosti.

Nepřímými vykonavateli státní správy jsou kraje, obce, ale i zvláštní postavení zaujímá hl. město Praha. Kraje jsou vyšší územně samosprávné celky zřízené na základě zákona o krajích⁵, zabezpečující přenesenou působnost, kterou vykonávají vlastními orgány kraje a těmi jsou zastupitelstvo kraje, rada kraje, hejtman, krajský úřad a zvláštní orgány kraje. Nejznačnější rozsah výkonu přenesené působnosti vykonává krajský úřad. Dalším orgánem zabezpečující úkoly v přenesené působnosti vykonává rada kraje. Ostatní orgány zabezpečují výkon státní správy v přenesené působnosti jen v zákonem stanovených záležitostech. Každý kraj v ČR vykonává svou přenesenou působnost ve stejném věcném rozpětí jako kraj jiný v rámci svého územního vymezení.

Obce jsou dle zákona o obcích⁶ nižší (základní) územně samosprávné celky, zabezpečující výkon přenesené působnosti pomocí vlastních orgánů a těmito orgány jsou zastupitelstvo, rada, je-li zřízena v obci, starosta a obecní úřad, který vykonává přenesenou působnost v nejznačnějším měřítku. Zastupitelstvo vykonává státní správu jen při výjimečných činnostech např. schválení územního plánu obce, popřípadě, když není ustanovena rada, tak je oprávněna vydávat nařízení obce. Rada zabezpečuje úkoly uložené jí především v legislativní tvorbě, kdy je oprávněna ke schvalování nařízení obce. (Vrabková, 2016)

⁴ Zákon č. 474/2017 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2018, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státním rozpočtu)

⁵ Zákon č. 129/2000 Sb., zákon o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o krajích)

⁶ Zákon č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o obcích)

2.1.2 Samospráva

Druhou složkou užšího pojetí veřejné správy je samospráva, která je představována decentralizací⁷ státní moci. Základním aspektem samosprávy je, že jeho nositel (subjekt) je odlišný od státu. Veřejnou správu naplňují tyto subjekty, pouze na základě zákonného delegování, kdy správa je jim dána do jejich samostatné působnosti. (Vrabková, 2016) U samosprávy se nevyskytují vztahy nadřízenosti a podřízenosti, tudíž je samospráva zcela nezávislá na státu, avšak závislost na státu je dána tím, že samospráva vzniká ze zákona a v případě konkrétních okolností je kontrolována státem. (Vrabková, 2012) Samospráva je dle Koudelky (2007) prováděna svým jménem, na vlastní odpovědnost a financována z vlastních zdrojů. Samosprávu vykonávají veřejnoprávní korporace, které jsou právními osobami zřízenými na základě zákona a které jsou oprávněny vykonávat veřejné úkoly samostatně. Příkladem veřejnoprávní korporace mimo státu jsou např. obce, kraje, hlavní město Praha a profesní svazy diferencovaného charakteru. (Koudelka, 2007)

Samospráva se dělí na územní a zájmovou, kde územní je prezentována obcemi a kraji. Do zájmové samosprávy se řadí profesní komory (s povinným a nepovinným členstvím) a samospráva vysokoškolská. Územní samospráva je nejdůležitější složkou samosprávy, o které se zmiňuje Ústava ČR a je spojena s určitým územím. Rozděluje územní samosprávu na dvě skupiny a to na základní územně samosprávné celky, představovány jednotlivými obcemi a na vyšší územně samosprávné celky představovány jednotlivými kraji. Podotýká také, že obce jsou součástí kraje, avšak vztah nadřízenosti a podřízenosti, zde neexistuje. Zvláštní postavení zaujímá hlavní město Praha, které je dle územní samosprávy hlavním městem České republiky, ale i krajem a obcí. (Vrabková, 2016) Kraje i obce jsou veřejnoprávními korporacemi, jejichž posláním je péče o všestranný rozvoj svého území a zajištění potřeb pro své občany. (Vrabková, 2012)

2.2 Efektivnost a její definování

Efektivnost je pokládána za zásadní hodnotu v soukromém sektoru, avšak efektivnost je důležitou hodnotou i ve veřejném sektoru v organizacích veřejné správy. Veřejný a soukromý sektor pracují na rozdílných principech, proto je zřejmé, že postoj vůči analýze efektivnosti bude u obou sektorů jiný a tudíž specifický. Hlavním rozdílem mezi oběma sektory lze považovat jejich cíle, kdy u soukromého sektoru je hlavním cílem zisk, zatímco u veřejného sektoru jde o více cílů najednou, které jsou i odporující si navzájem. Měření

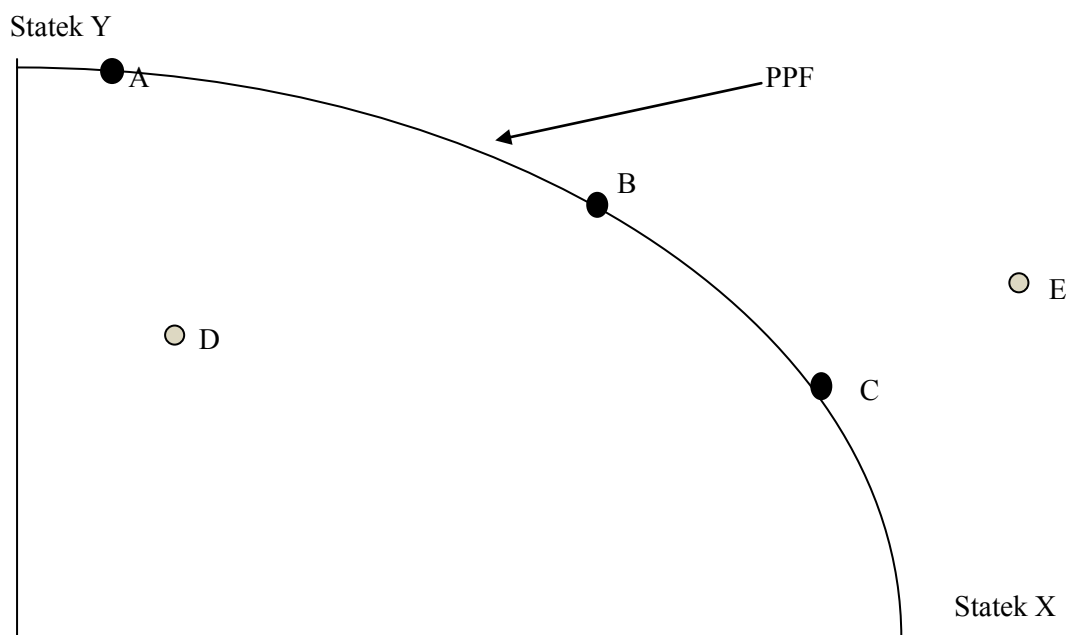
⁷ Decentralizace znamená přenechání části výkonu veřejné správy od státu ve prospěch jiných subjektů, hlavně subjektům územní samosprávy

v soukromém sektoru je méně náročné, jelikož lze snadnějším způsobem kvantifikovat náklady a výnosy z prodaných služeb a výrobků. U veřejného sektoru je měření složitější, protože jsou známy náklady, ale hodnoty výstupů u služeb poskytovaných veřejnou správou nejdou jednoznačně určit např. u obrany, zdravotnictví, vzdělání atd. (Žárská, 2016) Dle Hendrycha (2014, s. 208) „*je efektivnost ve veřejné správě charakterizována mírou racionálního chování jejich nositelů při uskutečňování zamýšlených cílů v daných podmínkách a čase.*“

Dle autorů Jablonského a Dlouhého (2015) ekonomická teorie je založena na vzácnosti zdrojů, kdy tyto zdroje jsou rozdělovány a použity tak, aby se dosáhlo co nejvyššího možného uspokojení lidských potřeb, jinak řečeno co nejefektivněji použít zdroje, které jsou vzácné (omezené) na uspokojení statků pro lidi. Významným aspektem v ekonomice je, aby při neomezených tužbách bylo využito limitovaných zdrojů nejlepším realizovatelným postupem, tehdy se hovoří o **efektivnosti**. Ekonomika dle Samuelsona a Nordhause (2013) definuje efektivnost jako nejlepší realizované použití společenských zdrojů, kdy lidské potřeby jsou při těchto zdrojích uspokojeny. Efektivnost lze rozdělit na ekonomickou a výrobní efektivnost. **Ekonomická** efektivnost klade důraz na to, aby v ekonomice se vytvořilo co nejvyšší uskutečnitelné množství statků v dané kvalitě, které lze dosáhnout, avšak pouze při jistých omezeních a to při dostupné technologii a kvantitě vzácných zdrojů. Efektivně pak ekonomika produkuje, když nikdo není schopen si polepšit, aniž by si nepohoršil kdosi druhý. (Samuelson, Nordhaus, 2013) Pavel (2013) dodává, že vyrábět lze efektivně, pokud je zabezpečeno odstranění nežádoucího plýtvání.

Výrobní efektivnost je pojímána v ekonomice za stavu, kdy ekonomika není schopna vyprodukovat větší množství jednoho statku, aniž by nevyrobila druhého statku méně. V ekonomice se vyrábí efektivně, pokud ekonomika se nachází na hranici produkčních možností. Hranice produkčních možností (PPF) představuje hranici vyjadřující možnost volby rozdílných kombinací dvou různých množství statků, které lze v ekonomice vyprodukovat při využití daných zdrojů a při dané technologii. Vyjadřuje hranici mezi dosažitelnou a nedosažitelnou úrovní. Níže uvedený Obr. 2.1 zobrazuje PPF pro statky X a Y, kdy při daných zdrojích a daných technologiích, lze vyrábět takové množství statků X a Y, ležících na hranici PPF, tuto skutečnost představují např. body A, B a C a tudíž ekonomika vyrábí efektivně. Bod D představuje situaci, kdy nejsou plně využity dostupné zdroje, a tudíž ekonomika nedosáhla produkční efektivnosti a vyrábí neefektivně. Bod E ležící za PPF je výrobně nedosažitelný při daných zdrojích a tudíž je i neefektivní. (Samuelson, Nordhaus, 2013)

Obr. 2. 1 Hranice produkčních možností pro statek X a Y

Zdroj: Vlastní zpracování dle Samuelsona a Nordhause (2013)

Hodnocení výkonnosti a efektivnosti a určování zdrojů neefektivnosti u ekonomických jednotek je podstatným faktorem pro zlepšování jednání daných jednotek v rámci prostředí. Vstupy a výstupy ovlivňují efektivní činnosti každé jednotky. Efektivnost je chápána jako poměrový ukazatel určitých vstupů a výstupů, které jsou sledovány v daném procesu. (Jablonský, Dlouhý, 2015) Žárská (2016) definuje efektivnost veřejné správy jako poměr předpokládaných výsledků a nákladů plynoucích k dosažení veřejných služeb.

Hodnocení výkonnosti organizace napomáhá ke zlepšování aktivit, které daná organizace ve veřejné správě nabízí prostřednictvím nabízených veřejných služeb. Takto vyhodnocené výsledky výkonnosti organizace poukazují na potřeby, které jsou vyžadovány od občanů, aby se dále zlepšovaly, či poukazuje výsledek na problémy v organizaci, které by bylo potřebné odstranit. (Vrabková a kol., 2017) Výkonnost je významnou veličinou v ekonomické teorii a tudíž, když veřejná správa je prvkem veřejné ekonomiky, tak v tomto duchu je spojena s efektivností, především s ekonomickou efektivností. Posuzuje tedy efektivnost vynaložených veřejných prostředků. U výkonnosti jsou rozlišovány dvě dimenze výkonnosti, které odpovídají na otázku, co je v praxi realizovatelné pro dosažení určitého cíle nebo správného nasměrování se k dosažení takového cíle. První odpověď zní dělat správné věci, která je chápána z hlediska výkonnosti jako volba aktivit, které jsou realizovány. Druhá odpověď zní, dělat věci správně a je pojímána z hlediska výkonnosti jakým způsobem je daná aktivita realizována. Tato druhá dimenze (odpověď) je pojímána jako efektivnost. Zvyšování výkonnosti organizace je prospěšné pro organizaci vzhledem k prováděným aktivitám,

poněvadž prospěch z těchto aktivit lze změřit a hodnotit po skončení prováděné aktivity. Vrabková (2012) Výkonnost veřejného sektoru (veřejné služby) je založena na procesní zásadě, kde vstupy jsou vyvolány veřejným zadáním za předem stanovených podmínek a převedeny na výstupy organizace. Výstup se nepokládá za zásadní prvek výkonnosti veřejné produkce, tím je považován výsledek, který je porovnáván s původním záměrem. (Vrabková a kol., 2017)

Dle Vrabkové (2012) je výkonnost spojována s efektivností a účinností (účelností), kde výkonnost je chápána za rovnovážné spojení efektivity a účinnosti. Ekonomická efektivnost je složena z efektivnosti alokační a technické. **Technická** efektivnost je pojímána jako způsob dané organizace vyprodukovat nejvýše možný objem výstupu při stanoveném objemu vstupů a dostupné technologii. **Alokační** efektivnost je chápána jako schopnost výběru nejlepší možné kombinace výrobních faktorů a kvalifikována rovností mezi poměry vstupů mezních produktů z každé dvojice a tržních cen výstupů z dané dvojice. (Vrabková a kol., 2017) Dle Žárské (2016) představuje alokační efektivnost vztah mezi nabídkou veřejných služeb, které jsou dostupné a jejich reálnou poptávkou ze strany občanů.

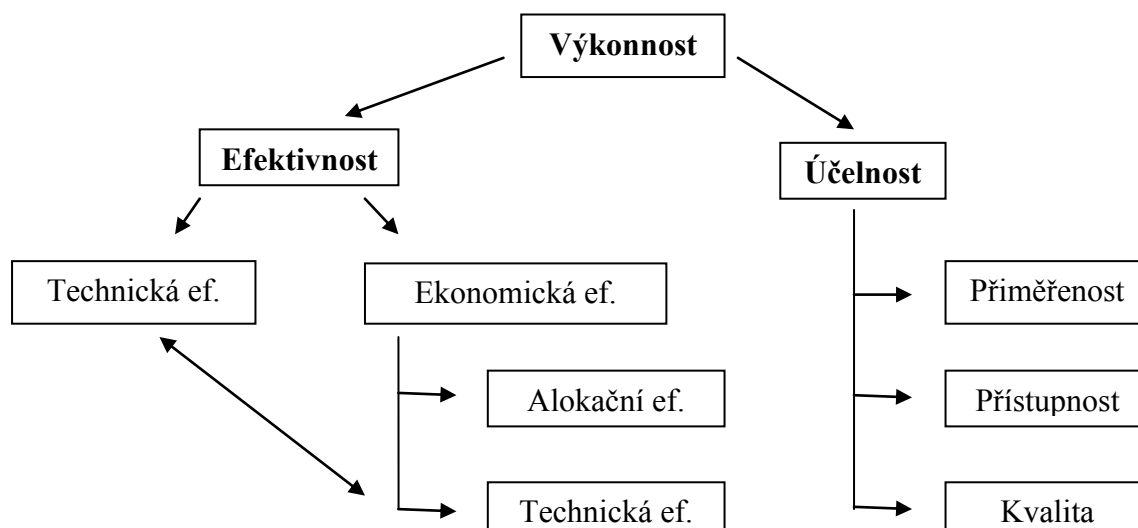
2.2.1 Pojetí 3E

Hodnocení výkonnosti je ve veřejném sektoru dle autorů Ochrana a Půček (2011), Ochrana, Pavel a Vitek (2010), Vrabková (2012, 2017) a dalších spojováno s tzv. 3E (anglicky The Three 'E's) a to je hospodárnost (Economy), efektivnost (efficiency) a účelnost/účinnost (Effectiveness). **Hospodárnost** znamená dosažení určených cílů a úloh takovým způsobem, aby použité veřejné zdroje byly vynaloženy v nejmenším možném množství. Podmínkou hospodárnosti je ovšem vynaložení co nejmenšího množství prostředků, aniž by se zapříčinilo snížení kvality. Indikátorem hospodárnosti je dosáhnout určených cílů při minimalizaci nákladů použitých na vstupu. **Efektivnost** je charakterizována jako výkonnost veřejných výdajů nebo jako efektivnost nákladová⁸. Toto pojetí je používáno v případě, že jsou k dispozici prostředky, které lze použít ke stanovenému účelu. **Účelnost** je charakterizována využitím veřejných zdrojů, které zabezpečí dosažení určených cílů optimální mírou při vykonání zadaných úkolů. (Vrabková, 2012) Hospodárnost je pozorována u vstupních parametrů vzhledem k požadavkům jednotlivých činností a současně je kladen důraz na hospodárné využití veřejných zdrojů, to znamená omezení plýtvání těchto zdrojů. Efektivnost uvádí do poměru vstupy a výstupy a zaujímá podobu alokační a technickou. Účelnost vyhodnocuje efekty výsledků a jejich hodnotu, která přihlíží k dosažení jejich

⁸ Vztah mezi náklady (vstupy) a konečnými výstupy

hospodárnosti a efektivnosti. (Vrabková a kol., 2017) Kalb (2010) taktéž poukazuje na vztah mezi výkonností, efektivností a účinností. Tento vztah je znázorněn v Obr. 2.2, kde lze vidět, že výkonnost se odvíjí od efektivnosti a účinnosti.

Obr. 2.2 Vztah mezi výkonností, efektivností a účinností (3E)

Zdroj: Vlastní zpracování dle Kalb (2010)

2.3 Měření efektivnosti

Efektivnost je jedna ze složek celistvého rámce výkonnosti veřejného sektoru, a tudíž měření efektivnosti je jedna z jeho součástí. Kvantifikování výsledků zjištěných je velice složitý proces, jelikož výsledky z měření zjištěných u veřejných činností jsou neměřitelnými nástroji, které jsou obvykle využívány pro měření v soukromých organizacích. Při poskytování veřejných služeb je měření výkonu složitější, jelikož jsou určeny různé cíle poskytování veřejných služeb. Při navrhování se již klade důraz na měřitelné indikátory u cílů veřejných projektů, kdy je zapotřebí přesně stanovit všechny cíle a jejich indikátory, aby následně bylo schopno vyhodnotit dosažené cíle. (Žárská, 2016)

Vyhodnocování výkonnosti a efektivnosti produkčních jednotek⁹ je důležitým komponentem při správě a rozhodování jedinců. U efektivnosti se vyhodnocuje fakticky přeměna vstupů na výstupy. Při porovnání jednoho vstupu a jednoho výstupu se dostane jednoduchého

matematického vztahu:
$$\frac{\text{Výstup}}{\text{Vstup}}. \quad (2.1)$$

⁹ Produkční jednotka – jednotka produkující nějaký efekt (výstup), která využívá pro svou produkci nějaké zdroje (vstupy)

Avšak při kompletním vyhodnocení efektivnosti dané jednotky je třeba vzít v potaz, že se zde nachází větší množství vstupů a výstupů. Pro měření se používá řada metod a nástrojů. (Jablonský, Dlouhý, 2015)

Žárská (2016) s odkazem na Ochranu (2010) diferencují dvě stěžejní metody pro hodnocení efektivnosti v rámci veřejných výdajových programů. První metody je standardizované, pro které se používají běžné zpracované postupy využívané k měření efektivnosti a druhý druh metod jsou nestandardizované (specifické), které jsou vyhotoveny pro konkrétní projekt přesně na míru. První metody lze ještě rozlišit podle kritérií, která jsou sledována, a to na jednokritériální a vícekritériální. Vícekritériální se dále dělí na kvalitativní a kvantitativní kritéria, kdy kvalitativní znamenají stupeň uspokojení určitého okruhu lidí (cílové skupiny) z poskytovaných služeb. Pro hodnocení kvalitativních kritérií je zapotřebí tyto kritéria převést na měřitelné indikátory, aby bylo schopno je vyhodnotit. Na rozdíl od kvalitativních kritérií jsou v kvantitativních kritériích už obsaženy měřitelné hodnoty, které se dají hned vyhodnotit, a proto není zapotřebí převádět hodnoty. (Žárská, 2016) Mezi jednokritériální metody hodnotící jedno kritérium v rámci veřejných výdajů patří nákladově výstupní metody, avšak patří zde i metody, které se využívají převážně v soukromém sektoru a jsou označovány jako peněžní metody a to jsou metody např. metoda čisté současné hodnoty, metoda návratnosti investic, metoda výpočtu vnitřního výnosového procenta a další. V případě, že jsou pro hodnocení veřejných výdajů využity více kritérií, poté se použijí vícekritériální metody. (Maaytová a kol., 2015)

K zásadním hodnotícím metodám, pomocí nichž jsou hodnoceny veřejné služby z hlediska výkonnosti ve veřejné správě, patří tzv. modely vstupně-výstupní (dále také model V - V), pomocí kterého jsou vyhodnocovány výsledky předběžné, průběžné a konečné veřejných výdajových programů. (Vrabková, 2017) Dle Žárské (2016) nejvíce používanými metodami jsou standardizované jednokritériální nákladově výstupní metody, které zkoumají náklady a výstupy v produkční soustavě. Nejznámějšími metodami jsou: (a) analýza minimalizace nákladů CMA; (b) analýza efektivnosti nákladů CEA; (c) analýza nákladů a přínosů CBA; (d) analýza užitečnosti nákladů CUA (Ochrana a kol., 2010). Typickým prvkem výše uvedených metod je, že všechny poměrují náklady, které jsou vyjádřeny v jednotkách měny. Rozdíly mezi metodami jsou dány v odlišnosti měření a definici výstupů. (Vrabková a kol., 2017)

Metoda analýzy minimalizace nákladů CMA (Cost-minimisation Analysis) je stanovena na minimalizaci nákladů (vstupu). Tato metoda nesleduje výstupy a používá se při analýze

ex ante¹⁰. V praxi to znamená, že při více variantách s rozdílnými náklady, ale se stejnou kvalitou při zabezpečování veřejných služeb se použije ta varianta, u které jsou nejmenší náklady na zabezpečení dané veřejné služby. Metoda analýzy efektivity nákladů CEA (Cost-effectiveness Analysis) se zaměřuje na zjišťování nákladové efektivity, a to především na peněžní jednotku výstupu. Používá se pro ex ante a ex post analýzu¹¹. U této analýzy je důležitý ukazatel nákladové efektivity (CE), který je vyjádřen poměrem nákladů a efektů. Pomocí tohoto ukazatele se určí pořadí alternativ, které jsou ve stejné kvalitě a při dodržení rozpočtového omezení zdrojů a dají se mezi sebou srovnat. Metoda analýzy nákladů a přínosů CBA (Cost-benefit Analysis) je stanovena na sledování vstupů a výstupů v naturálním vyjádření. Využívá se při ex ante i ex post analýze veřejných výdajů. U analýzy ex ante se posuzuje rozdílnost současné hodnoty přínosů variant a zároveň současné hodnoty nákladů. U analýzy ex post se uvažuje i nad časovým hlediskem, proto se pozorují náklady a přínosy, ale které jsou diskontovány¹². Efektivnost u této metody se vyjadřuje v měnových jednotkách formulující vztah poměru přínosů a nákladů veřejného projektu za celou dobu jeho existence. Metoda analýzy užitečnosti nákladů CUA (Cost-utility Analysis) se zabývá přírůstkovou analýzou nákladů a užítku, která se používá ex ante i ex post. Hlavní podstatou této metody je zjištění, jaký dodatečný užitek přinese dodatečná jednotka nákladů. (Žárská, 2016)

2.3.1 Měření efektivity pomocí metody DEA

Efektivnost je hodnocena dle různých metod a modelů, které jsou jednoduššího či složitějšího charakteru. V případě hodnocení více proměnných u vstupů a výstupů, které ovlivňují efektivnost zkoumaných jednotek, se používají modely vícekritériální. Do vícekritériálních modelů spadá model Data Envelopment Analysis (dále jen DEA) neboli modely analýzy obalu dat. Model DEA je používán pro měření efektivity při poskytování veřejných služeb a veřejných výdajových programů. Cílem modelu DEA je určení produkční hranice pro charakteristicky stejné jednotky a zjistit, zda jsou tyto jednotky efektivní či nikoli jinak řečeno neefektivní a v takovém případě dospět k návrhu na zlepšení takové jednotky. Modely DEA jsou různé a každý z nich se zabývá jinými podmínkami, např. žádoucí a nežádoucí vstupy a výstupy, výnosy z rozsahu či čas. (Vrabková a kol., 2017) Modely DEA jsou založeny, jak již bylo výše v textu uvedeno na odhadu efektivní hranice, která

¹⁰ Ex ante – předvídání situace v budoucnosti na základě informací ze současnosti

¹¹ Ex post – analýzy po ukončení projektu a její zpětná vyhodnocení

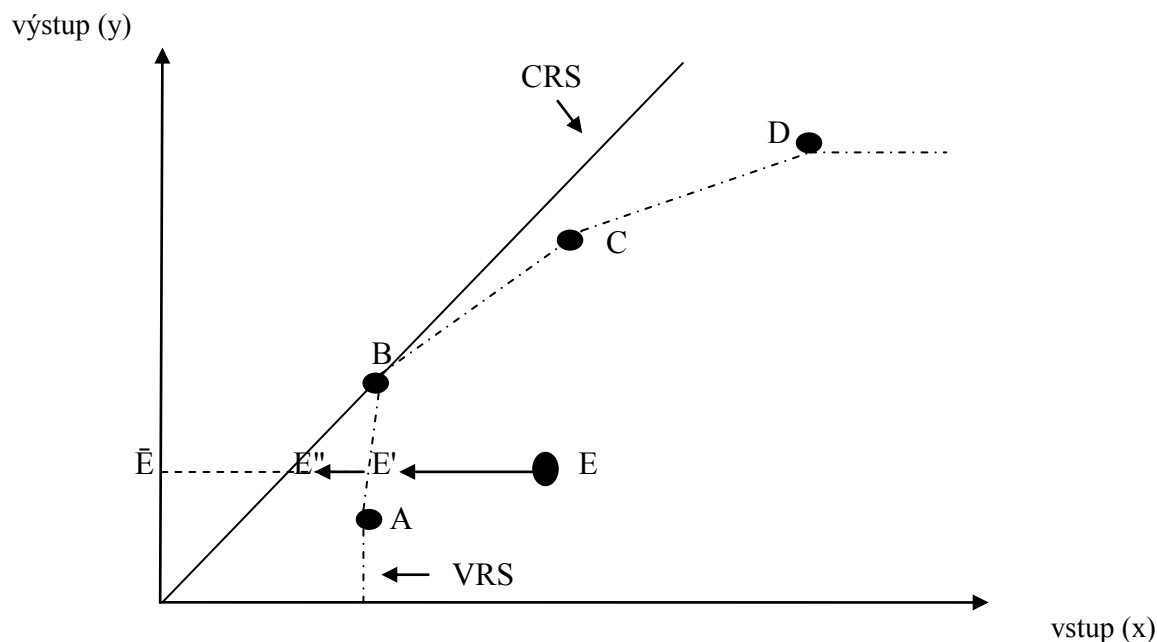
¹² Diskontovat – postup přepočítání budoucích výnosů v jednotlivých obdobích na současnou hodnotu a sečteny s použitím diskontní míry (výnosová míra).

je dána souhrnem dat o řídicích jednotkách, které jsou stejnorodé (homogenní)¹³, tudíž klasifikují relevantní efektivnost souboru jednotek. (Jablonský, Dlouhý, 2015) Tyto homogenní produkční jednotky (DMUs – decisions making units) jsou představovány souborem jednotek, které jsou charakteristické vytvářením produkce identických či totožných efektů, označujících se za výstupy těchto jednotek. (Vrabková a kol., 2017)

Metody DEA rozčleňují pozorované objekty na efektivní a neefektivní podle množství zdrojů, které k tomu využili a velikosti výstupu dané produkce. Pro modely DEA je charakteristické srovnávání jednotek vůči jednotkám, které jsou ideální. DEA modely počítají s tím, že pro určité problémy existuje množina přípustných možností, která je charakterizována možnými kombinacemi vstupů a výstupů. Produkční hranice udává vztah vstupů a výstupů s cílem maximalizovat výstupy, když jsou přesně určeny hodnoty vstupu. Přípustné možnosti jsou dány efektivní hranicí, kdy tyto možnosti jsou množiny a podoba efektivní hranice a množiny přípustných možností je dána povahou výnosů z rozsahu. (Vrabková a kol., 2017)

Modely DEA jsou schopny být založeny na jednom ze tří předpokladů, kterými jsou: (a) konstantní výnosy z rozsahu (CRS – constant returns to scale); (b) variabilní výnosy z rozsahu (VRS – variable returns to scale); (c) nerostoucí výnosy z rozsahu (NIRS – non-increasing returns to scale). (Kalb, 2010) Níže uvedené Obr. 2.3 a Obr. 2.4 znázorňují vstupně a výstupně orientované modely DEA s CRS a VRS.

Obr. 2.3 Vstupně orientovaný model DEA

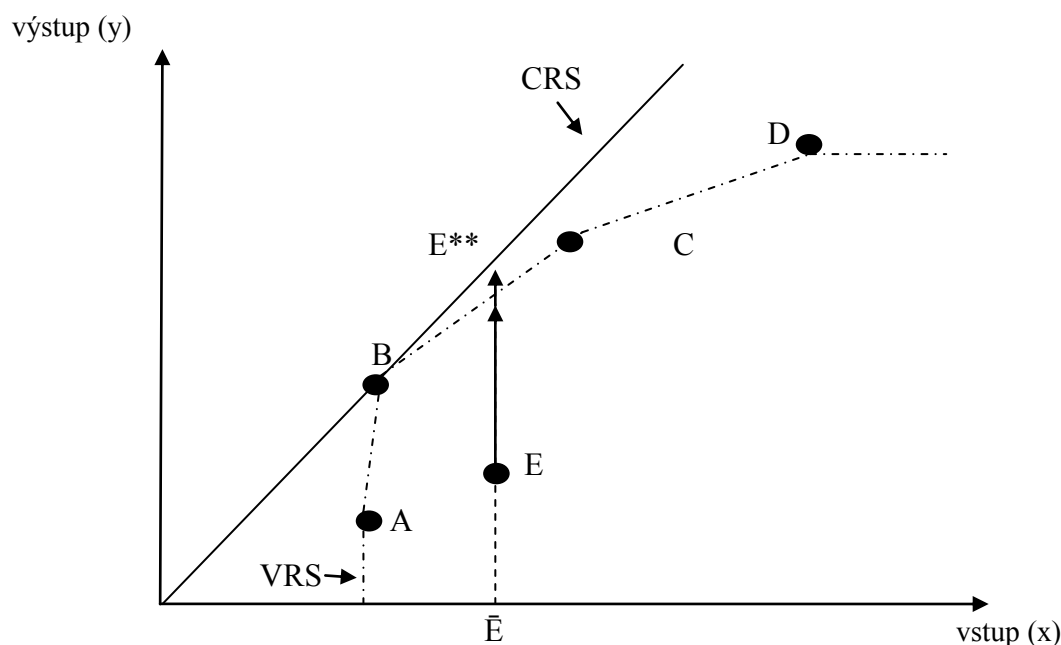

Zdroj: Vlastní zpracování dle Kalb (2010)

¹³ Homogenní – jednotky, zabývající se stejnou činností, při které spotřebovávají stejné vstupy a výstupy

Výše uvedený Obr. 2.3 znázorňuje graficky vstupně orientovaný model DEA, kde jsou znázorněny křivky CRS a VRS. Model je znázorněn pro jeden vstup a jeden výstup. Z hlediska tohoto modelu efektivním bodem je bod B, který leží na obou křivkách CRS a VRS a tudíž efektivně využívá množství zdrojů potřebných pro výstup. Body A, C, D leží pouze na křivce VRS. Rozhodovací jednotka E je v obou případech považována za neefektivní, neboť leží pod hranicí obou křivek. Lze říci, že jednotka E využívá větší množství zdrojů než je minimum potřebné k zajištění stejného objemu výstupu. (Kalb, 2010)

Obr. 2.4 Výstupně orientovaný model DEA

Zdroj: Vlastní zpracování dle Kalb (2010)

Výše uvedený Obr. 2.4 znázorňuje graficky výstupně orientovaný model DEA, kde jsou znázorněny křivky CRS a VRS. Model je znázorněn pro jeden vstup a jeden výstup. Z hlediska tohoto modelu efektivním bodem je bod B, který leží na obou křivkách CRS a VRS. Body A, C, D leží pouze na křivce VRS. Z výše uvedeného Obr. 2.4 vyplývá, že vzhledem k výši vstupu, rozhodovací jednotka E produkuje pouze omezené množství výstupní úrovně, kterou by nejefektivnější jednotka vyprodukovala se stejným množstvím vstupu více. (Kalb, 2010)

Radiální DEA modely jsou modely, které ukazují uživatelům míru efektivnosti, ale taktéž podstatné informace, které jsou důležité pro jednotku z hlediska zvýšení počínání si, které je důležité proto, aby se jednotka dostala na efektivní hranici. Radiální modely rozlišují, zda jsou zaměřené na vstupy (input) či výstupy (output). (Jablonský, Dlouhý, 2015) Efektivita DMU (sledované jednotky) je dána poměrovým ukazatelem výstupu a vstupu, jestliže se spotřebovává větší množství vstupu na produkci většího množství výstupu, je zapotřebí

využití relativní míry efektivnosti (U_q), kterou lze vyjádřit vztahem (2.2) níže uvedeným. Tato U_q říká, že hodnota je podmíněna celým souborem jednotek. Váhy používající se u výpočtu míry efektivnosti jsou vždy kladné, nikoliv negativní a poměr efektivnosti všech ostatních jednotek je menší nebo roven 1, $z = 1$ (Vrabková, Vaňková, 2015). Zvýší-li se hodnocený soubor daných jednotek o další jednotku, která v důsledku tohoto zvýšení změní efektivní hranici, tím dochází k změně míry efektivnosti u ostatních jednotek daného souboru. Pro výpočet vztahu (2.2) jsou určujícími předpoklady homogenní produkční jednotky (DMUs) $U_1, U_2, U_3 \dots U_n$, v rámci kterých se sleduje r výstupů a m vstupů. Vstupy a výstupy jsou určeny v matici a označeny $X = \{x_{ij}, j = 1, 2, \dots, m, i = 1, 2, \dots, n\}$, výstupy jsou označeny $Y = \{y_{ij}, j = 1, 2, \dots, r, i = 1, 2, \dots, n\}$.

$$U_q = \frac{\text{vážený součet výstupů}}{\text{vážený součet vstupů}} = \frac{\sum_i u_i y_{iq}}{\sum_j v_j x_{jq}}, \quad (2.2)$$

kde v_i , i se rovná 1, 2, 3, ..., m jsou váhy přiřazené i -tému vstupu a u_k , k se rovná 1, 2, ..., r jsou váhy přiřazené j -tému výstupu. (Vrabková a kol., 2017)

První model DEA je označován podle svých autorů jako model CCR (Charnesem, Cooperem a Rhodesem) a dle Jablonského a Dlouhého (2015) vyjadřuje maximální míru efektivnosti hodnocené jednotky, která je formulována jako poměr vážených vstupů a výstupů při stanovené podmínce, při které míra efektivnosti dalších jednotek je menší nebo rovno jedné. U tohoto modelu CCR se očekává, že jsou výnosy z rozsahu konstantní. Tvar efektivní hranice u tohoto modelu při konstantních výnosech z rozsahu je kónický. Model CCR lze být orientovaný buď na vstupy či výstupy. (Jablonský, Dlouhý, 2015)

Model CCR DEA orientovaný na vstupy je vypočítán dle vztahu (2.3), který je charakterizován takto:

$$\begin{aligned} \text{maximalizovat} \quad & z = \sum_i^r u_i y_{iq}, \\ \text{za podmínek} \quad & \sum_i^r u_i y_{ik} \leq \sum_j^m v_j x_{jk}, \quad k = 1, 2, \dots, n, \\ & \sum_i^r u_i y_{iq} = 1, \\ & u_i \geq \varepsilon \quad i = 1, 2, \dots, r, \\ & v_j \geq \varepsilon, \quad j = 1, 2, \dots, m. \end{aligned} \quad (2.3)$$

Je-li výsledná hodnota z rovna jedné, tj. $z = 1$, jednotka U_q je efektivní. Pro neefektivní jednotky platí, že výsledná hodnota je nižší než jedna, ale vyšší než nula, tj. $z < 1$.

Model CCR DEA orientovaný na výstupy je dán vztahem (2.4), který je formulován takto:

$$\begin{aligned}
 &\text{minimalizovat} && g = \sum_j^m v_j x_{jq}, && (2.4) \\
 &\text{za podmínek} && \sum_i^r u_i y_{ik} \leq \sum_j^m v_j x_{jk}, && k = 1, 2, \dots, n, \\
 & && \sum_i^r u_i y_{iq} = 1, \\
 & && u_i \geq \varepsilon && i = 1, 2, \dots, r, \\
 & && v_j \geq \varepsilon, && j = 1, 2, \dots, m.
 \end{aligned}$$

U tohoto modelu je koeficient efektivnosti určen poměrem vážených sum vstupů a výstupů, ale váhy jsou takové, aby hodnota koeficientu g byla vyšší nebo se rovnala jedné. Platí proto, že za efektivní jednotku U_q je koeficient $g = 1$ a pro neefektivní jednotku je $g > 1$. (Vrabková, Vaňková, 2015)

Druhým modelem je model označovaný dle svých autorů jako model BCC (Banker, Charnes a Cooper). Tento BCC model je také orientovaný buď na vstupy či na výstupy. U tohoto modelu je tvar efektivní hranice konvexní a je zde očekáváno, že výnosy z rozsahu jsou zde variabilní. (Jablonský, Dlouhý, 2015)

U modelů DEA BCC (oproti modelu CCR) je ve výpočtu zahrnuta jedna proměnná navíc, která odpovídá omezující podmínce (podmínce konvexnosti) a navíc nebude omezena podmínka nezápornosti. Model BCC DEA orientovaný na vstupy je dán vztahem (2.5) takto:

$$\begin{aligned}
 &\text{maximalizovat} && z = \sum_i^r u_i y_{iq} + \mu, && (2.5) \\
 &\text{za podmínek} && \sum_i^r u_i y_{ik} + \mu \leq \sum_j^m v_j && k = 1, 2, \dots, n, \\
 & && \sum_j^m v_j x_{jq} = 1, \\
 & && u_i \geq \varepsilon && i = 1, 2, \dots, r, \\
 & && v_j \geq \varepsilon, && j = 1, 2, \dots, m, \\
 & && \mu - \text{free.}
 \end{aligned}$$

Model BCC DEA orientovaný na výstupy je dán vztahem (2.6) takto:

$$\begin{aligned}
 &\text{minimalizovat} && g = \sum_i^m v_j x_{jq} + v, && (2.6) \\
 &\text{za podmínek} && \sum_i^r u_i y_{ik} \leq \sum_j^m v_j x_{jk} + v, && k = 1, 2, \dots, n, \\
 & && \sum_i^r u_i x_{iq} = 1, \\
 & && u_i \geq \varepsilon && i = 1, 2, \dots, r, \\
 & && v_j \geq \varepsilon, && j = 1, 2, \dots, m. \\
 & && v - \text{free.}
 \end{aligned}$$

Jak bylo výše uvedeno v textu, modely CCR předpokládá CRS a modely BCC předpokládají VRS. (Vrabková a kol., 2017)

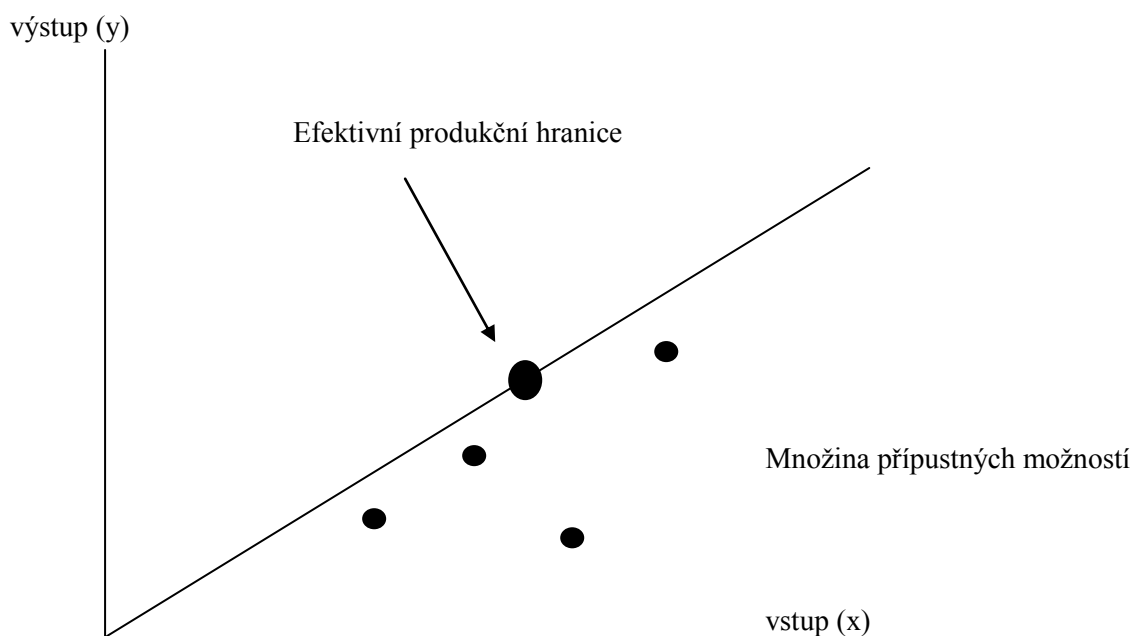
U konstantních výnosů z rozsahu lze efektní hranice dosáhnout dle Vrabkové a kol. (2017) :

- zvýšením hodnoty spotřebovaného výstupu při zachování současné úrovně vstupu;
- snížením hodnoty spotřebovaného vstupu při zachování současné úrovně výstupu;
- kombinací obou přístupů.

U variabilních výnosů z rozsahu je jednotka efektivní i přes to, že značný nárůst výstupu je nižší nebo vyšší než adekvátní vzrůst vstupů. U výnosů z rozsahu rozlišujeme, zda jsou rostoucí či klesající. Rozdíl mezi oběma charaktery výnosů z rozsahu je v míře proporcionálního růstu výstupu, kdy v případě rostoucích výnosů je tento růst větší a u klesajících výnosů z rozsahu je menší proporcionální růst. (Vrabková, 2017)

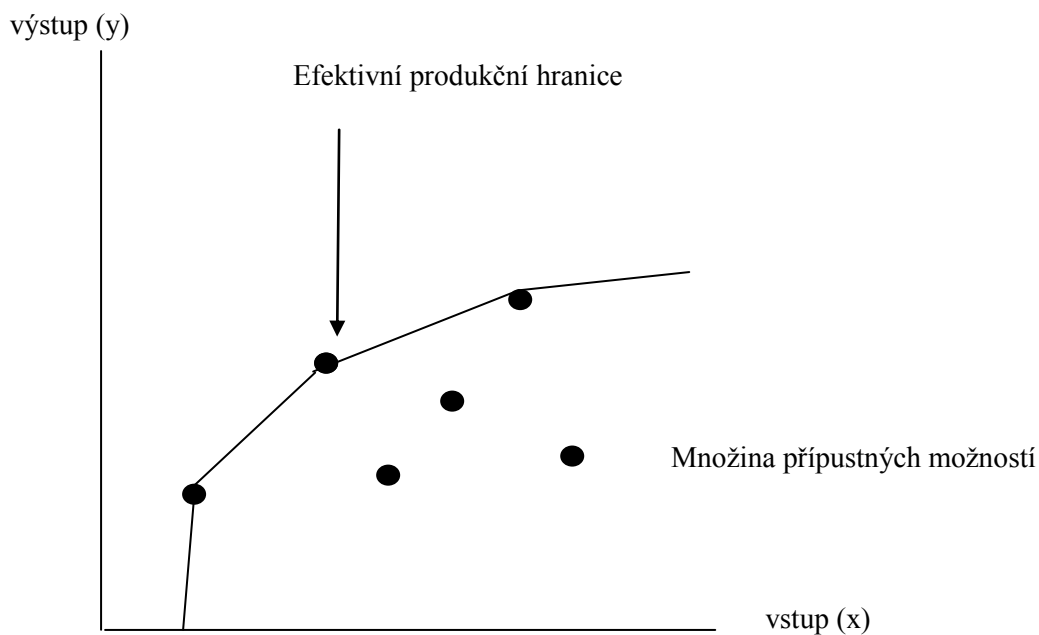
V Obr. 2.5 a Obr. 2.6 jsou zobrazeny jednotlivé modely CCR a BCC a jejich efektivní produkční hranici. Lze usoudit, že model BCC vůči modelu CCR vytváří větší množství efektivních jednotek. V Obr. 2.5 je zachycen model CCR při konstantních výnosech z rozsahu a efektivní hranice produkčních možností, v Obr. 2.6 je zachycen model BCC, kde je znázorněna efektivní hranice produkčních možností v případě variabilních výnosů z rozsahu.

Obr. 2.5 Efektivní produkční hranice modelu CCR

Zdroj: Vlastní zpracování dle Vrabkové (2017)

Obr. 2.6 Efektivní produkční hranice modelu BCC

Zdroj: Vlastní zpracování dle Vrabkové (2017)

Výše uvedené modely CCR a BCC jsou rozlišovány podle toho, na co jsou zaměřeny, zda na vstupy či výstupy. Vyskytují se však modely, u kterých rozlišování na vstupy a výstupy není potřeba a tyto modely jsou označovány jako modely SBM. Jsou označovány také jako modely aditivní, které efektivnost srovnává pomocí hodnot přídavných proměnných. (Jablonský, Dlouhý, 2015) Dalšími modifikacemi metody DEA jsou modely jako model super efektivnosti, ZSG-DEA, Malquistov index, FDH model a další. (Vrabková a kol., 2017)

3 Systém organizace a financování přenesené působnosti v podmínkách statutárního města Ostrava

Státní správa prostřednictvím přenesené působnosti se spojuje se správou v oblasti územních samospráv, do kterých spadají obce i kraje. Charakter organizace a financování přenesené působnosti je odlišný. Přenesená působnost je posuzována na příkladu statutárního města Ostrava.

3.1 Přenesená působnost

Při uskutečňování místní správy jsou obce pověřeny k zabezpečování úkolů, které jsou stanoveny rámcem tzv. působnosti obce. Pojem **působnost** obce je charakterizována jako zákonem daný okruh společenských vztahů, věcí, obsahu a rozpětí činností, ve kterých daná obec uskutečňuje svoji pravomoc. Pravomocí se zde myslí, úhrn oprávnění, které jsou obci k dispozici a právních závazků, které jsou obci uloženy, aby bylo zabezpečeno naplnění úkolů obce. U obcí je rozlišována působnost dvojího druhu, kde první je působnost samostatná a druhá je působnost přenesená. **Samostatná působnost** je charakteristická samostatnou správou svých záležitostí danou obcí, vázanou pouze zákony a obecně závaznými právními předpisy. (Průcha, 2016) V kap. 2.1.1 se lehce opíráme o to, co je to přenesená působnost, avšak v kap. 3.1 je přenesená působnost popsána podrobněji.

Nejdůležitějším způsobem přenesení kompetencí výkonu státní správy na odlišný subjekt spadající do veřejné správy je pomocí **přenesené působnosti**. Tuto přenesenou působnost vykonávají územně samosprávné celky, kterými jsou obce a kraje. Ústava ČR v čl. 105 udává, že výkon přenesené působnosti lze pověřit orgány samosprávných celků pouze v případě zákonného ustanovení. Pouze zákon určí, kdo bude vykonávat státní správu v přenesené působnosti a v jakém rozsahu bude tato působnost vykonávána. Území obce, která vykonává přenesenou působnost danou zákonem, tak její území se stává správním obvodem. (Hendrych, 2012) Stát svůj výkon státní správy nerealizuje přímo, ale nepřímo prostřednictvím samosprávných celků a jejich orgánů. Přenesená působnost v obci je řízena na základě zákonů a ostatních obecně závazných právních předpisů, jakož i usnesením vlády a směnicemi vydanými ústředními orgány státní správy. Stát prostřednictvím přenesené působnosti obcí vykonává státní správu, která je v jeho gesci, avšak výkon státní správy pokládá za vhodný svěřit do péče obcím jako reprezentantům místní samosprávy. V rámci přenesené

působnosti je oprávněna rada obce vydávat nařízení obce. (Průcha, 2016) Dle zákona o obcích v § 61 odst. 3 je uvedeno, že metodickou a odbornou pomoc v rámci záležitostí týkajících se přenesené působnosti vykonává vůči orgánům obcí krajský úřad. Koudelka (2007) poukazuje na to, že výkon přenesené působnosti uskutečňované obcemi je právem, avšak i povinností dané obce, poněvadž je potřeba zabezpečit náležitě tento výkon přenesené působnosti, aby se ukázalo, že veřejná správa řádně pracuje. Za řádné fungování přenesené působnosti je obec odpovědná státu. Přenesenou působnost lze přesunout: (a) veřejnoprávní smlouvou (pouze mezi obcemi, které vykonávají stejný rozsah přenesené působnosti); (b) delegací působnosti (z obce s rozšířenou působností na obec s pověřeným obecním úřadem); (c) rozhodnutím krajského úřadu nebo Ministerstva vnitra ČR (z obce s pověřeným obecním úřadem nebo obce s rozšířenou působností na obec stejného typu působností). (Koudelka, 2007)

Rozsah přenesené působnosti je odlišný u jednotlivých obcí z hlediska počtu a velikostí jednotlivých obcí, ale i potřeb obyvatel a veřejné správy. Zákon o obcích klasifikuje působnost obcí:

- v základním rozsahu a území obce je správním obvodem;
- v rozsahu pověřeného obecního úřadu, správní obvod tvoří daná obec a území dalších legislativně vymezených obcí;
- v rozsahu obecního úřadu obce s rozšířenou působností, správní obvod tvoří daná obec a území dalších legislativně vymezených obcí. (Vrabková, 2016)

Detailnější rozdělení obcí dle míry přenesené působnosti stanoví zákon o státním rozpočtu a to na obce vykonávající:

- a) základní působnost;
- b) působnost matričního úřadu (1 230 obcí);
- c) působnost stavebního úřadu (618 obcí);
- d) působnost pověřeného obecního úřadu (388 obcí);
- e) působnost obce s rozšířenou působností (205 obcí).

Základní přenesenou působnost zabezpečují všechny obce (6 258 obcí k 1. 1. 2018), činnosti vykonávající v přenesené působnosti jim vymezuje zákon. Legislativou jsou poté vymezeny obce, které vykonávají kromě základní přenesené působnosti taktéž i přenesenou působnost na **úseku matriky, stavebního řádu** atd., kdy obce vykonávající i takovouto správu vykonávají přenesenou působnost i pro další obce, ve vymezeném správním obvodu. (Vrabková, 2016) Za **pověřený obecní úřad** je dle zákona o obci považována obec, vykonávající širší rozsah státní správy a ve zvětšeném správním obvodu, který přesahuje

území obce. (Hendrych, 2012) **Obce s rozšířenou působností** (205 obcí, dále jen ORP) zabezpečují největší míru přenesené působnosti. Tyto obce vznikly na začátku roku 2003, kdy bylo zrušeno 76 okresních úřadů. Zvláštní pozici zaujímá v soustavě přenesené působnosti hlavní město Praha, kdy vykonává úkoly v rozsahu, které jsou stanoveny jak pro kraje, tak pro obce. (Vrabková, 2016) Stanovení obcí, které vykonávají působnost pověřeného obecního úřadu a úřadu s rozšířenou působností stanoví zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů. Správní obvody obcí s pověřeným obecním úřadem jsou stanoveny vyhláškou Ministerstva vnitra č. 388/2002 Sb. o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů ORP, ve znění pozdějších předpisů.

Níže uvedená Tab. 3.1 znázorňuje příklady činností vykonávající úřady dle typů obcí v rámci přenesené působnosti kromě obce se základní působností.

Tab. 3.1 Vybrané úkoly v rámci přenesené působnosti dle typů obcí

Typ obce	Činnost
Obec s matričním úřadem	<ul style="list-style-type: none"> - vydávání matričních dokladů; - zápis do matričních knih; - změny jména a příjmení; - vystavení osvědčení a vysvědčení k uzavření manželství; - a další.
Obec se stavebním úřadem	<ul style="list-style-type: none"> - vydávání stavebních povolení a zajišťování dalších činností souvisejících se stavbami.
Pověřený obecní úřad	<ul style="list-style-type: none"> - vydávání rybářských lístků; - registrační místo pro volby.
Obec s rozšířenou působností	<ul style="list-style-type: none"> - vydávání občanských průkazů a cestovních dokladů; - vydávání řidičských průkazů; - vydávání živnostenského oprávnění; - koordinace poskytování sociálních služeb; - a další.

Zdroj: Ministerstvo vnitra ČR, 2019, online, vlastní zpracování

Existence obcí s rozšířenou působností je spojena se zásadou subsidiarity. V takovém případě se jedná o formu vertikální decentralizace činností vlády s cílem zlepšení místní dostupnosti aspektů státní správy, které jsou zaměřeny na nejčastější situace občanů dané obce. (Vrabková a kol., 2016)

3.1.1 Příspěvek na výkon státní správy

Příspěvek na výkon státní správy obdrží obce ze státního rozpočtu na základě zákona o obcích dle §62. Příspěvek na výkon státní správy je určen pro obce vykonávající státní správu, aby výdaje na státní správu částečně pokryli tímto příspěvkem. Výdaji se zde myslí výdaje mzdové a provozní vztahující se k zaměstnancům vykonávající státní správu. Obce kromě

příspěvku na výkon státní správy jsou příjemci správních poplatků a příjmů ze sankčních plateb, proto k úhradě výdajů na výkon státní správy je zapotřebí použití i příjmů z rozpočtu obce jako jsou např. daňové příjmy. Za neúčelovou dotaci lze nazvat příspěvek na výkon státní správy, jelikož u tohoto příspěvku není sledováno, na jakou činnost je tento příspěvek čerpán. Podklady pro stanovení příspěvku připravuje Ministerstvo vnitra ČR. (Sláma, 2018)

Příspěvek na výkon státní správy byl do roku 2002 určen sazbou, kterou stanovilo Ministerstvo financí ČR a to sazbou, která byla určena na 100 obyvatel správního obvodu pro obce s působností (základní, matričním úřadem, stavebním úřadem, pověřeným úřadem). Ministerstvo vnitra od roku 2003 až do roku 2005 vytýčilo počet funkčních míst z důvodu převáděných okresních úřadů, aby se stanovila výše sazby, kterou určilo posléze Ministerstvo financí ČR stanovení příspěvku pro obce s rozšířenou působností. Od roku 2006 byla Ministerstvem vnitra ČR sepsána nová metodika pro stanovení výše příspěvku pro výkon státní správy pro obce. Tato metodika je používána až do současnosti, kdy pomohla k ulehčení výpočtu a zavedla dva kritéria, podle kterých se tento příspěvek počítá. (Ministerstvo vnitra ČR, 2018) Výše příspěvku se vypočítá na základě rozsahu přenesené působnosti, velikosti správního obvodu, který je dán počtem obyvatel dané obce a u obcí s rozšířenou působností je dána velikostí správního centra, který je dán počtem obyvatel žijících trvale v obci. (Vrabková, 2016)

Výše příspěvku (P) pro obce s výjimkou obcí s rozšířenou působností je vypočtena ze vztahu (3.1) stanovené Ministerstvem vnitra, který je vypočítán takto:

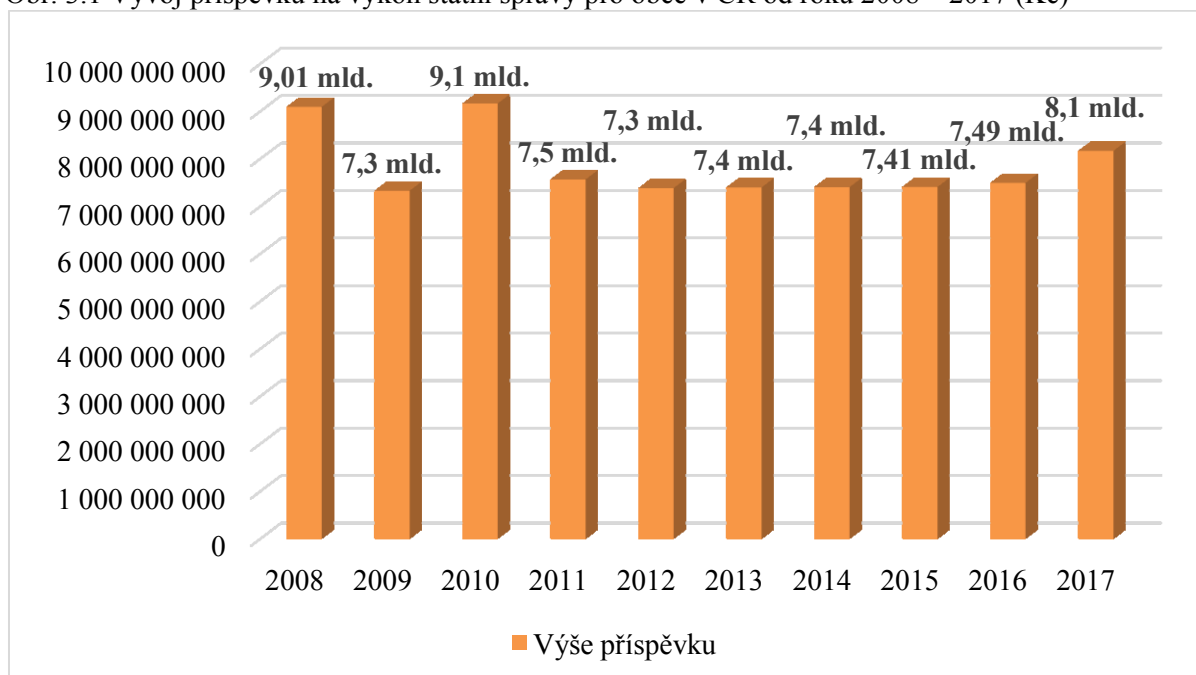
$$P_1 = \frac{B}{A + \sqrt{SO}} \times SO, \quad (3.1)$$

kde A, B jsou hodnoty koeficientů určené dle závislosti na velikosti rozsahu přenesené působnosti a na souhrnném objemu finančních prostředků určených pro daný rozsah působnosti, SO je velikost správního obvodu vyjádřena počtem obyvatel roku předcházejícího. Výpočet příspěvku pro obce s rozšířenou působností se stanoví jako součet hodnot vypočtených ze vztahu (3.1) a (3.2), který je vyjádřen takto:

$$P_2 = C \times \left(1 - \frac{SC}{SO}\right) \times SO, \quad (3.2)$$

kde C je hodnota koeficientu určená dle závislosti na velikosti rozsahu přenesené působnosti, SC je správní centrum vyjádřené počtem trvale bydlících obyvatel obce dle roku předcházejícího, SO je správní obvod vyjádřený počtem obyvatel. Výše hodnot koeficientů A, B, C je stanovena dle Ministerstva vnitra ČR pro každý rok individuálně. (Metodika Ministerstva vnitra ČR, 2017)

Obr. 3.1 Vývoj příspěvku na výkon státní správy pro obce v ČR od roku 2008 – 2017 (Kč)

Zdroj: Ministerstvo vnitra ČR, 2019, online vlastní zpracování

Z výše uvedeného Obr. 3.1 lze vypočítat vývoj příspěvku na výkon státní správy v ČR, které získaly obce ze státního rozpočtu od roku 2008 až do roku 2017. Celková výše příspěvku je zobrazena pouze za obce, do této výše není započtena Praha. Z Obr. 3.1 si lze povšimnout kolísavé tendence tohoto příspěvku. Nejvyšší výši příspěvku obce obdržely v roce 2008 a 2010 a poté v roce 2017. Dle Ministerstva vnitra ČR značný nárůst příspěvku v roce 2008 se zaznamenalo z důvodu dofinancování příspěvku na výkon státní správy pro obce s pověřeným obecním úřadem ve výši 50 mil. Kč. V roce 2010 způsobil tento nárůst příspěvku přerozdělení ze státního rozpočtu sumy 2 mil. Kč ve prospěch menších obcí a měst. Lze vidět i nárůst v roce 2017, kdy se zavedlo nově financování veřejného opatrovnictví paušální částkou na jednoho opatrovance ve výši 29 000 Kč. (Ministerstvo vnitra ČR, 2019)

3.2 Statutární město Ostrava

Statutární město Ostrava je nižším územně samosprávným celkem (obcí). Obec je dle zákona o obcích charakterizována jako základní územně samosprávné společenství občanů vytvářející územní celek, jenž je vymezen hranicí území obce. Obec je veřejnoprávní korporací, která disponuje vlastním majetkem. Obec je oprávněna v právních vztazích jednat jménem obce, avšak je povinna nést odpovědnost ze vztahů, které z těchto vztahů vyplývají. Pojetí obce je založeno na osobní, územní a ekonomickém základu samosprávy obce. Tyto základy obce se vzájemně prolínají a podmiňují se pro fungování postavení obce. (Průcha, 2016) Obec vykonává činnosti ve veřejném zájmu, pečuje o všeobecný rozvoj území obce, jakož

i o potřeby občanů obce. Obec vykonává dvojí působnost a to samostatnou a přenesenou (viz kap. 3.1.1). Vykonavateli veřejné správy jsou orgány obce, které vykonávají v zákonem stanoveném rozsahu působnost obce. Těmito orgány obce jsou zastupitelstvo obce, rada obce, starosta, obecní úřad, zvláštní orgány obce. Dle zákona o obcích jsou v ČR rozděleny obce do čtyř typů a to na obce, městyse, města a statutární města. Výjimečné postavení zaujímá hlavní město Praha. (Vrabková, 2016) Zákon o obcích v § 3 uvádí, že obec disponující alespoň 3 000 obyvateli, je městem stanoví-li předseda Poslanecké sněmovny po předchozím vyjádření vlády dle návrhu obce. Městysem se stává dle návrhu obce obec, kterou ustanoví předseda Poslanecké sněmovny po předchozím vyjádření vlády.

Zákon o obcích v § 4 vyjmenovává 26 měst, kterým je přiznán statut **statutárního města** a těmito městy jsou města Kladno, České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Jablonec nad Nisou, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno, Zlín, Olomouc, Přerov, Chomutov, Děčín, Frýdek-Místek, Ostrava, Opava, Havířov, Most, Teplice, Karviná, Mladá Boleslav, Prostějov a Třinec. Specifikem v postavení statutárních měst spočívá především v tom, že oproti ostatním městům, jsou oprávněni na základě rozhodnutí zastupitelstva města své území statutárního města členit na městské obvody nebo městské části. Označení **městský obvod** a **městská část** je totožné, záleží pouze na rozhodnutí zastupitelstva statutárního města, které označení použije. Statutární město Ostrava zvolilo při svém členění označení městský obvod. Městským obvodům či městským částem je svěřena působnost, která je prováděna podle vlastních orgánů městských obvodů. V podstatě městské obvody nebo části zaujímají podobné postavení jako obce, avšak s rozdílem, že městské obvody či části jsou organizačními jednotkami daného města a nikoli právními osobami jako je to u obcí. Městským obvodům nebo částem je přidělena určitá působnost odvozená od působnosti města jako takového. Dalším rozdílem je to, že městské obvody či části nejsou oprávněny vydávat vlastní právní předpisy. Rozhodnutí o rozčlenění území statutárního města na městské obvody nebo části a určení orgánů daných městských obvodů či částí vede k dvouúrovňové organizaci správy města. Primárním schématem statutárních měst je rozdělení celého území na jednotlivé městské obvody či části. Není vyloučeno, že schéma nabývá i podoby, že celé území statutárního města není rozčleněno na městské obvody či části. V tomto případě část území, která se nerozčlenila je spravována jednoúrovňově a zbylá část statutárního města poté dvouúrovňově. Zásadní rozhodnutí o rozdělení statutárního města na městské obvody či části náleží výlučně zastupitelstvu statutárního města, které dle zákona o obcích, specifikuje vnitřní poměry ve věcech správy těchto rozdělených městských obvodů či částí ve vydané obecně závazné vyhlášce.

Této vyhlášce přijímané zastupitelstvem statutárního města se nazývá **statut** města, který je přijat v situaci, kdy zastupitelstvo rozhodne o územním členění města na městské obvody či části a zároveň o ustanovení řídicích orgánů těchto členěných městských obvodů či částí. Odlišností statutárních měst je i samotné označení orgánů, kdy u měst je běžně používáno označení starosta, městský úřad, ale v případě statutárních měst se používá pojmenování primátor a magistrát. U městských obvodů a částí je u daných orgánů (zastupitelstva, rady, úřad) použit vždy doplněk v podobě městského obvodu či městské části. Městské obvody nebo městské části zauímají postavení jako obce, avšak s rozdílem, že působnost a pravomoc jim svěřená je aplikována pouze na území daného městského obvodu či části vymezené ve statutu. (Průcha, 2016)

Problémem vyplývající ze Strategického rámce rozvoje VS¹⁴ je počet subjektů, na které výkon státní správy převede statutární město samo a zejména je zde spatřován problém v nejednotném rozsahu přidělených kompetencí, poněvadž městské obvody nevykonávají stejný rozsah přenesené působnosti ve všech městských obvodech, protože není ustanovena zákonnou legislativou tato povinnost. (Strategický rámec rozvoje VS, 2016)

3.2.1 Historie městských obvodů Ostravy

Ostrava je statutárním městem, kterému byl přiznán statut statutárního města a je rozčleněn dle statutu na 23 městských obvodů, kterými jsou: **1. Hošťálkovice; 2. Hrabová; 3. Krásné Pole; 4. Lhotka; 5. Mariánské Hory a Hulváky; 6. Martinov; 7. Michálkovice; 8. Moravská Ostrava a Přívoz; 9. Nová Bělá; 10. Nová Ves; 11. Ostrava – Jih; 12. Petřkovice; 13. Plesná; 14. Polanka nad Odrou; 15. Poruba; 16. Proskovice; 17. Pustkovec; 18. Radvanice a Bartovice; 19. Slezská Ostrava; 20. Stará Bělá; 21. Svinov; 22. Třebovice; 23. Vítkovice.** (Ostrava.cz, 2019)

Toto rozčlenění správních obvodů však nebylo vždy totožné a historicky se území vyvíjelo. Novodobé město Ostrava vzniklo z původních 34 samostatných měst, městysů nebo vesnic¹⁵. Město se členilo od roku 1971 na čtyři správní obvody a to na:

1. **Městský obvod Ostrava I.**, do kterého spadala Moravská Ostrava, Přívoz, Mariánské Hory, Nová Ves a Hulváky;
2. **Městský obvod Ostrava II.**, do kterého spadala Slezská Ostrava, Bartovice, Heřmanice, Hrušov, Kunčice, Kunčičky, Michálkovice, Muglinov a Radvanice;

¹⁴ Strategický rámec rozvoje veřejné správy České republiky pro období 2014-2020 (dále Strategický rámec rozvoje VS)

¹⁵ vesnice - odvozeno od slova ves, osada převážně původně zemědělského obyvatelstva

3. **Městský obvod Ostrava III.**, do kterého spadal Zábřeh, Hrabová, Hrabůvka, Výškovice a Vítkovice;

4. **Městský obvod Ostrava IV.**, do kterého spadala Poruba, Svinov, Martinov, Pustkovec a Třebovice.

Reforma, která změnila původní rozdělení obvodů z devíti na čtyři, byla chápána jako administrativní zásah bez jasného odůvodnění, avšak s cílem snížení počtu národních výborů. Další pokusy o reformu veřejné správy do roku 1990 ustrnuly. Ukázalo se o problému s nevyhovujícím správním členěním, když se k městu připojily okolní obce, a tím zanikly jejich národní výbory. Poté docházelo k tomu, že nově vzniklé národní výbory nebyly převážně v okrajových částech daných čtyř obvodů v úzkém sepětí s občany a tudíž neznali problematiku místních částí. Problém chtěli v roce 1989 vyřešit nově vzniklé národní výbory, aby došlo k lepšímu rozhodování, avšak to se jim zcela nepovedlo. V roce 1989 zjistili, že tehdejší počet městských obvodů není dostačující k řešení různých problematických okruhů, a proto se rozhodli udělat nový obvod ze stávajícího obvodu Ostrava III. Závěrem byla snaha o zřízení nového městského obvodu Ostrava V., do kterého byl zahrnut Zábřeh, Vítkovice, Hrabůvka, Hrabová, Kunčice a Kunčičky, tento návrh, ale po nepříznivých ohlasech byl zamítnut. Od 1990 byla prováděna celková reforma veřejné správy, se zástupci národních výborů a městských částí projednávali o skutečnosti vytvoření nových správních obvodů. Nové členění města bylo odsouhlaseno v roce 1990, kdy vzniklo 22 městských správních obvodů. Obvod Ostrava I. se rozdělil na městské obvody Hošťálkovice, Lhotka, Mariánské Hory – Hulváky, Moravská Ostrava – Přívoz, Nová Ves a Petřkovice. Obvod Ostrava II. se rozdělil na obvody Michálkovice, Radvanice – Bartovice, Slezská Ostrava. Obvod Ostrava III. na městské obvody Hrabová, Nová Bělá, Ostrava – Jih, Proskovice, Stará Bělá, Vítkovice a obvod IV. na Krásné Pole, Martinov, Polanka, Poruba, Pustkovec-ves, Svinov a Třebovice. Ostrava jako první město v republice se stalo statutárním městem s vlastním statutem, který si schválili v březnu roku 1991. Ve schváleném statutu bylo napsáno prohlášení konstatující, že město ponechává část práv a povinností na městské obvody ve prospěch jejich rozvoje. Ve statutu se o samostatné působnosti zabývalo v 17 hlavách a o přenesené působnosti poté v 19 hlavách, přičemž přesně byly stanoveny jednotlivé sekce činností spadající výlučně městu a poté městským obvodům. Od roku 1994 byl zřízen nový 23. obvod Plesná. V roce 1998 byl představen zastupitelstvu nový statut Ostravy počítající s 21 články rozdělených dle jednotlivých sekcí činnosti. Žádné městské obvody nebyly zrušeny, v tom případě zůstaly čtyři obvody s charakteristickými vlastnostmi obce a 19 městských obvodů s pravomocemi, které však byly omezeny. Pravomoc městských

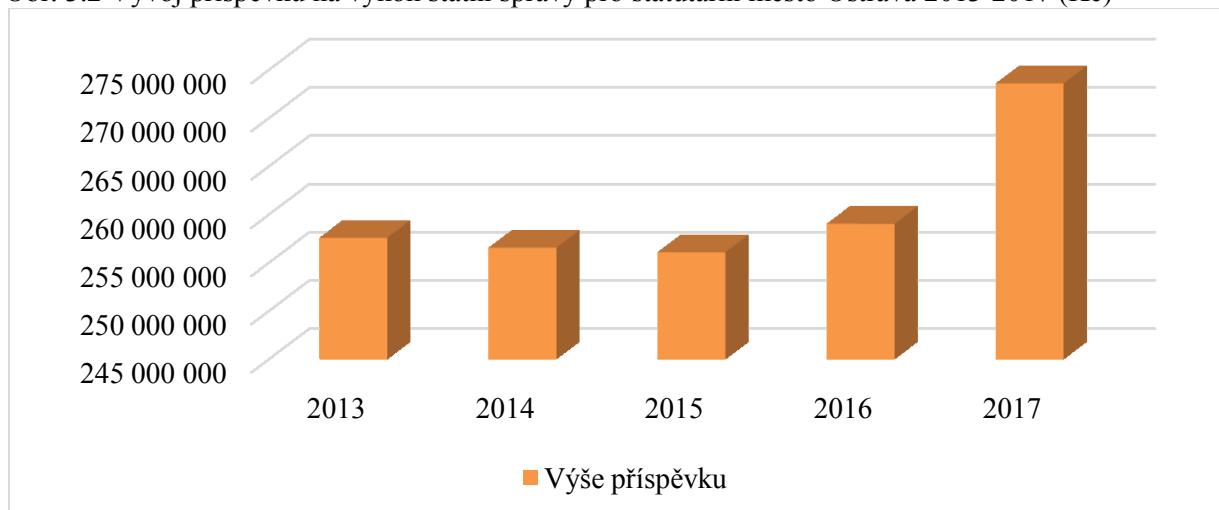
obvodů a města se lišily a to tím, že čtyři městské obvody (Moravská Ostrava a Přívoz, Slezská Ostrava, Ostrava-Jih, Poruba) vykonávaly přenesenou působnost pro svůj územní obvod, ale taktéž i pro jiné městské obvody. Činnostmi, které dle tohoto statutu vykonávaly tyto čtyři městské obvody, byly činnosti na úseku rozpočtu, vnitřních věcí, přestupků a pokut, školství, zdravotnictví, dopravy a další. Výkonem živnostenského úřadu byl oprávněn dle statutu městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz. Výkonem působnosti matričního, stavebního, speciálně stavebního úřadů bylo dle statutu pověřeno deset městských obvodů (Moravská Ostrava a přívoz, Slezská Ostrava, Ostrava – Jih, Poruba, Mariánské Hory a Hulváky, Vítkovice, Svinov, Radvanice a Bartovice, Stará Bělá, Polanka nad Odrou). Územně správní členění statutárního města se již nezměnilo a ustrnulo ve stavu, který je v současnosti. (Barcuch, 2017)

3.2.2 Obec s rozšířenou působností Ostrava

Statutární město Ostrava je zákonnou úpravou obcí s rozšířenou působností (ORP). Ostrava je tzv. ORP se zvláštním postavením¹⁶.

Do ORP Ostravy spadá dalších 13 obcí, kterými jsou: Čavisov, Dolní Lhota, Horní Lhota, Klimkovice, Olbramice, Ostrava, Stará Ves nad Ondřejnicí, Šenov, Václavovice, Velká Polom, Vratimov, Vřesina, Zbyslavice. Celkem dvě obce v ORP Ostrava jsou pověřenými obecními úřady a to samotné město Ostrava a Vratimov. Ve správním obvodě jsou mimo Ostravy ještě tři města – Klimkovice, Šenov a Vratimov. Celkový správní obvod ORP Ostrava čítá celkem 322 419 osob k 1. 1. 2018.

Obr. 3.2 Vývoj příspěvku na výkon státní správy pro statutární město Ostrava 2013-2017 (Kč)

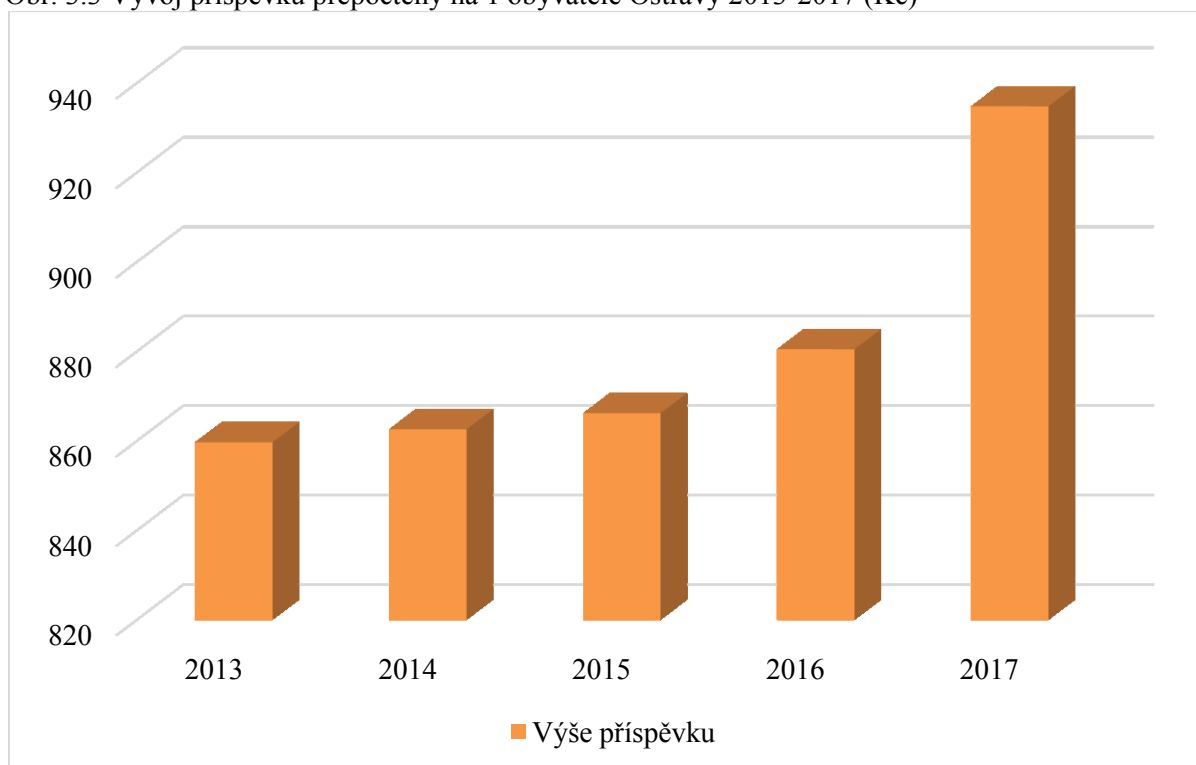
Zdroj: Ministerstvo vnitra ČR, 2019, online, vlastní zpracování

¹⁶ ORP se zvláštním postavením znamená, že se jedná o obce, která v okresech statutárních měst převzaly působnost zrušených okresních úřadů a dále o úřady měst Brno, Ostrava a Plzeň, které v minulosti vykonávaly okresní působnost

Výše uvedený Obr. 3.2 znázorňuje vývoj příspěvku na přenesenou působnost přidělenou ze státního rozpočtu statutárnímu městu Ostrava. Lze vidět, že příspěvek se ve sledovaném období pohyboval okolo cca 256 mil. Kč, avšak si můžeme, povšimnou razantního nárůstu v roce 2017, kdy tento nárůst dle metodiky zveřejněné Ministerstvem vnitra způsobilo to, že byl zde zaveden příspěvek na opatrovnictví.

Níže uvedený Obr. 3.3 znázorňuje vývoj příspěvku získaný ze státního rozpočtu pro Ostravu za období 2013-2017 přepočtený na 1 obyvatele statutárního města Ostravy. Z Obr. 3.3 vyplývá, že výše příspěvku se pohybuje nad hranicí 800 Kč na 1 obyvatele statutárního města Ostrava. Tendence vývoje příspěvku je rostoucí ve sledovaném období. Nejvyšší hodnota příspěvku spadající na 1 obyvatele je v roce 2017, kde tato částka přesahuje hodnoty okolo cca 930 Kč.

Obr. 3.3 Vývoj příspěvku přepočtený na 1 obyvatele Ostravy 2013-2017 (Kč)

Zdroj: Ministerstvo vnitra ČR, 2019, online, vlastní zpracování

Tab. 3.2 Příspěvek ze SR na výkon státní správy v Ostravě 2013-2017 dle rozdělení působnosti (Kč)

Rok	Základní působnost	Matriční působnost	Stavební působnost	Pověřený úřad	ORP	Celkem (zaokr.)
2013	4 561 052	8 938 097	20 564 675	35 207 500	60 317 133	129 588 500
2014	4 534 605	8 881 367	20 445 247	35 057 530	60 169 843	129 088 600
2015	4 508 157	8 824 637	20 325 818	34 907 560	60 022 552	128 588 700
2016	7 721 558	8 783 077	20 238 234	34 041 940	60 750 463	131 535 272
2017	8 023 093	9 193 331	21 031 875	35 427 198	62 266 135	135 941 632

Zdroj: Ministerstvo vnitra ČR, 2019, online, vlastní zpracování

Výše uvedená Tab. 3.2 poté znázorňuje konkrétní výši příspěvku ve sledovaném období 2013-2017 podle působnosti. V celkové výši příspěvku není zohledněna výše příspěvku pro ORP se zvláštním postavením ani výše příspěvku na opatrovnictví v roce 2017. Lze pozorovat, že v roce 2015 dostala Ostrava oproti ostatním sledovaným rokům ze státního rozpočtu nejnižší příspěvek a to ve výši 128,5 mil. Kč a nejvyšší příspěvek v roce 2017 ve výši cca 136 mld. Kč. U příspěvku pro ORP lze pozorovat nárůst oproti předešlým rokům. Podíváme - li se na příspěvek pro základní působnost, lze konstatovat, že od začátku sledovaného období se výše příspěvku skoro zdvojnásobila.

3.2.3 Rozdělení městských obvodů Ostravy dle působnosti

Níže uvedené Tab. 3.3 – 3.6 rozdělují jednotlivé městské obvody statutárního města Ostravy podle toho, jakou působnost by vykonávaly, kdyby byly samostatnými obcemi. Jedná se o hypotetické rozdělení dle přenesené působnosti státní správy. V tabulkách jsou uvedeny v řádcích a sloupcích jednotlivé obvody a v řádcích jsou poté uvedeny, za koho daný obvod vykonává přenesený výkon státní správy. Ve všech níže uvedených tabulkách jsou jednotlivé městské obvody Ostravy seřazeny dle abecedního pořadí, avšak u těchto tabulek je v rámci této práce použito číslování, které ukazuje na jednotlivé městské obvody, které jsou vyjmenovány a číselně seřazeny v kap. 3.2.1, dle aktuálního rozdělení statutárního města Ostrava.

Základní výkon působnost výkonu přenesené působnosti státní správy by vykonávaly všechny městské obvody Ostravy samy za svůj správní obvod. U níže uvedených Tab. 3.3 – 3.6 lze pozorovat rozdělení dle jednotlivých typů přenesené působnosti státní správy, kdy si lze z těchto tabulek povšimnout, že městské obvody (hypoteticky samostatné obce) by vykonávaly různý rozsah přenesené působnosti. Lze vidět, že některé městské obvody

by vykonávaly přenesenou působnost pouze pro svůj obvod, zatímco u jiných městských obvodů lze vidět, že by vykonávaly přenesenou působnost za svůj správní obvod, ale i za jiný městský obvod, tím se jim správní obvod zvětší. To zapříčiní, že výše případného příspěvku na výkon státní správy by byl vyšší u městských obvodů, které by vykonávaly určitý druh státní správy i pro jiné městské obvody. Výše potencionálního (hypotetického) příspěvku na výkon státní správy pro jednotlivé městské obvody statutárního města Ostrava je uveden v Příloze č. 3, tohoto dokumentu.

Tab. 3.3 Rozdělení obvodů Ostravy dle výkonu matričního úřadu

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1																							
2																							
3																							
4																							
5					x					x													
6																							
7																							
8	x			x				x				x											
9																							
10																							
11		x									x					x							
12																							
13																							
14																							
15						x						x			x		x					x	
16																							
17																							
18																							
19							x																
20									x														
21			x																				
22																							
23																							x

Zdroj: Vlastní zpracování

V Tab. 3.3 lze vyvodit, že výkonem státní správy na úseku matriky nejsou pověřeny všechny městské obvody, ale tuto působnost za ně vykonává jiný městský obvod. Celkově je výkonem matriky pověřeno 10 městských obvodů. Příkladem pověřeného městského obvodu je např. Moravská Ostrava a Přívoz, kdy výkon matriky vykonává za svůj obvod a městský obvod Hošťálkovice, Lhotku a Petřkovice. Z Tab. 3.3 lze vidět, že městský obvod Poruba vykonává správu na úseku matriky pro nejvíce obvodů, konkrétně pro sebe a pro další čtyři městské obvody. Jsou zde i městské obvody vykonávající tuto správu matriky pouze pro svůj správní

obvod, konkrétně se jedná o tři městské obvody a to městský obvod Polanka nad Odrou, Radvanice a Bartovice a Vítkovice

Tab. 3.4 Rozdělení obvodů Ostravy dle výkonu stavebního úřadu

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1																							
2																							
3																							
4																							
5																							
6																							
7																							
8																							
9																							
10																							
11																							
12																							
13																							
14																							
15																							
16																							
17																							
18																							
19																							
20																							
21																							
22																							
23																							

Zdroj: Vlastní zpracování

V rámci výkonu stavebního úřadu dle Tab. 3.4 tímto by bylo pověřeno 6 městských obvodů. Tři obvody vykonávají tuto působnost jen ve vlastním obvodu a těmi by byli obvod Moravská Ostrava a Přívoz, Radvanice a Bartovice a Slezská Ostrava. Ostatní tři obvody vykonávají tuto správu i za jiný obvod např. Mariánské Hory a Hulváky, které kromě svého obvodu vykonávají působnost stavebního úřadu i za obvod Nová Ves, poté obvod Ostrava – Jih za obvod Proskovice a obvod Poruba za obvod Plesnou.

Tab. 3.5 Rozdělení obvodů Ostravy dle pověřeného obecního úřadu

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1																							
2																							
3																							
4																							
5					x					x													
6																							
7																							
8	x			x				x				x											
9																							
10																							
11		x									x					x							
12																							
13																							
14																							
15						x							x			x		x				x	
16																							
17																							
18																							
19								x															
20																							
21																							
22																							
23																							

Zdroj: Vlastní zpracování

Obcí s pověřeným obecním úřadem dle Tab. 3.5 by bylo 5 městských obvodů a to Mariánské Hory a Hulváky, Moravská Ostrava a Přívoz, Ostrava – Jih, Poruba a Slezská Ostrava. Obvod Poruba vykonává tuto působnost sama za sebe a obvody Martinov, Plesná, Pustkovec a Třebovice.

Městskými obvody, které by byly potencionálními ORP by bylo dle výše uvedené Tab. 3.6 celkově čtyři. Těmito obvody by byly konkrétně Moravská Ostrava a Přívoz, Ostrava – Jih, Poruba a Slezská Ostrava. Moravská Ostrava a přívoz by byla ORP pro obvod Mariánské Hory a Hulváky, Petřkovice, Lhotka, Hošťálkovice, Nová Ves. Pod Ostravu – Jih by spadaly obvody Nová Bělá, Vítkovice, Stará Bělá. Pod Slezskou Ostravou by spadaly obvody Michálkovice a Radvanice a Bartovice. Poslední Poruba by ve svém obvodu, se starala o obvody Pustkovec, Krásné Pole, Martinov, Polanka nad Odrou, Svinov, Třebovice a Plesná. Lze si povšimnou podobnou shodu s historickým rozdělením statutárního města Ostravy na čtyři městské obvody s hypotetickým rozdělením na ORP.

Tab. 3.6 Rozdělení obvodů Ostravy dle obce s rozšířenou působností

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1																							
2																							
3																							
4																							
5																							
6																							
7																							
8	x			x	x			x		x		x											
9																							
10																							
11		x							x		x					x				x			x
12																							
13																							
14																							
15			x			x							x	x	x		x				x	x	
16																							
17																							
18																							
19								x										x	x				
20																							
21																							
22																							
23																							

Zdroj: Vlastní zpracování

Dle výše uvedeného rozdělení si autorka stanovila, že **malých SO**, určených dle počtu obyvatel SO je 18 (0 – 10 tis. obyvatel), **středních SO** je 1 (11 – 20 tis. obyvatel) a **velkých SO** je 4 (21 tis. obyvatel a výše).

Grafické zobrazení jednotlivých obcí s rozšířenou působností a jejich správních obvodů je znázorněno v Příloze č. 1, kde pro každou ORP je přiřazena barva pro lepší orientaci na mapě a odlišení jednotlivých správních obvodů. Správní centra jsou v grafickém vyjádření znázorněna tučnou čarou a správní obvody jsou znázorněné tečkovaně. Správní obvod Slezské Ostravy je znázorněn zeleně, správní obvod Moravské Ostravy a Přívozu je znázorněn žlutou barvou, správní obvod Ostravy – Jih je znázorněn hnědou barvou a správní obvod Poruby je znázorněn růžovou barvou. U jednotlivých obvodů je červenou barvou znázorněno přibližné umístění městských úřadů v jednotlivých správních obvodech.

3.2.4 Financování přenesené působnosti městských obvodů statutárního města Ostrava

Přenesená působnost je financována v městských obvodech statutárního města Ostrava pomocí dotace ze státního rozpočtu. Výše dotace je odvozena od celkového vztahu mezi státním rozpočtem a rozpočty měst a obcí v rámci návrhu státního rozpočtu. Výše příspěvku je dána metodikou danou Ministerstvem vnitra ČR, viz kap. 3.1.1. Dotace, která

je poskytována ze státního rozpočtu na výkon působnosti matričního úřadu, stavebního úřadu, obce s pověřeným obecním úřadem a obce s rozšířenou působností je dle metodiky pro statutární město Ostrava určeno tak, že dotace na výkon státní správy se rozdělí mezi město a městské obvody v poměru 50:50 (%). Výše dotace stanovena pro městské obvody se rozdělí pro jednotlivé městské obvody pomocí jediného kritéria. Tím kritériem je počet obyvatel v rámci výkonu státní správy. (Metodika sestavování rozpočtu statutárního města Ostrava, 2019)

3.2.5 Statut statutárního města Ostrava

Statut statutárního města Ostrava je jedním z právních dokumentů vydávaných statutárním městem Ostrava. První statut vydaný statutárním městem Ostrava se datuje od roku 1991, jak bylo výše v textu uvedeno. Ve sledovaném období 2013 – 2017 prošel statut z hlediska přenesené působnosti menšími úpravami. Ze statutu vyplývá, že zastupitelstvu a radě městských obvodů není svěřen výkon přenesené působnosti. Od článků 11 jsou uvedeny oblasti působnosti městských obvodů. Avšak přenesenou působnost nevykonávají městské obvody ve všech oblastech. Těmito oblastmi jsou oblasti kontroly; rozvoj města a památkové péče; městský informační systém; válečné hroby a pietní místa. Rozdílem oproti roku 2013 je, že přenesená působnost městských obvodů se vykonává i pro oblast komunálních služeb v roce 2017. V roce 2013 měl statut celkově 37 článků, přičemž dle statutu je přesně vyjádřeno, který městský obvod statutárního města Ostrava vykonává v jaké oblasti přenesenou působnost. Vymezení těchto obvodů je dáno ve statutu přímo v jejich přílohách. V roce 2017 přibýlo ve statutu jeden článek 31 zabývající se oblastí opatrovnictví, kdy městské obvody jsou oprávněny vykonávat přenesenou působnost v této oblasti. Celkový počet článků vzrostl na počet 38 článků. U jedné oblasti došlo k přeměně názvu z „Přestupky a správní delikty“ na oblast „Přestupky“. Článek 5 je zaměřen přímo na samostatnou a přenesenou působnost, přičemž odstavce 2 je zaměřen na přenesenou působnost a pod písmenem b tohoto článku je přímo uvedena přenesená působnost městských obvodů. Z článku 10 zabývající se rozpočtem a finančním hospodařením, je přímo uvedeno z odstavce 24, že městské obvody vykonávají správu správních poplatků, místních poplatků atd.

4 Zhodnocení efektivnosti financování přenesené působnosti městských obvodů statutárního města Ostrava

Efektivní financování přenesené působnosti městských obvodů poukazuje na vhodně zvolený systém správy v jednotlivých městských obvodech statutárního města Ostrava. Efektivní financování v rámci veřejné správy je důležité pro zdravé fungování veřejné správy a tudíž i pro obyvatele žijící v daném městském obvodu.

4.1 Data a metodologie

Pro zhodnocení efektivnosti financování přenesené působnosti městských obvodů statutárního města Ostrava je použita metoda DEA, pomocí vstupně a výstupně orientovaného modelu, kde je použit CRS (celková technická efektivnost) a VRS (čistá technická efektivnost). Logika výpočtu je uvedena v kap. 2.3.1, viz matematické zápisy (2.3; 2.4; 2.5; 2.6). Výpočet příspěvku na výkon státní správy se odvíjí od metodiky Ministerstva vnitra, postup výpočtu je uveden v kap. 3.1.1.

Vybrané parametry – vstupy a výstupy jsou statisticky testovány, a to včetně hodnocení dynamiky jejich vývoje v čase dle absolutního přírůstku (4.1) a koeficientu růstu (4.2)

Při výpočtech bylo použito i jednoduché míry dynamiky časových řad, které vyznačují základní rysy chování časových řad a vyjádřit určitá kritéria pro jejich modelování. Průměrný absolutní přírůstek \bar{d} (4.1) je dán vztahem:

$$\bar{d} = \frac{y_n - y_1}{n-1}, \quad (4.1)$$

kde n je rozsah časové řady dané počtem roků, y_n je hodnota za rok 2017 a y_1 je hodnota za rok 2013. Výsledná hodnota (4.1) vyjadřuje změnu hodnoty (daného vstupu či výstupu).

Průměrný koeficient růstu \bar{k} (4.2) se vyjádří jako geometrický průměr jednotlivých koeficientů růstu, který je dán vztahem:

$$\bar{k} = \sqrt[n-1]{\frac{y_n}{y_1}}. \quad (4.2)$$

Koeficienty růstu jsou použity i pro nalezení jednoho z kritérií pro příhodnou trendovou funkci kromě vyjádření dynamiky časové řady. (Vrabková, 2017)

Za indikátory výkonnosti městských obvodů statutárního města Ostravy byly zvolené vstupy a výstupy. Konkrétně se jedná o 2 vstupy (X1 a X2) a 2 výstupy (Y1 a Y2). Přičemž výstup Y1 byl rozdělen dále na $Y1_a$ a $Y1_b$. U tohoto výstupu je provedeno rozdělení, kde $Y1_a$ je skutečný příjem příspěvku na výkon státní správy u jednotlivých městských obvodů statutárního města Ostrava a $Y1_b$ je pouze hypotetický příjem příspěvku na výkon státní správy pro jednotlivé městské obvody. Výše hypotetického příspěvku je uvedena v Příloze 2 a výpočet příspěvku se odvíjí od vztahu (3.1) a (3.2), viz logika výpočtu v kap. 3.1.1.

Vstupy a výstupy jsou charakterizovány pro 23 městských obvodů statutárního města Ostrava. Výčet jednotlivých městských obvodů použitých pro tuto práci uvádí Tab. 4.1, kde jsou vypsány jednotlivé městské obvody pro potřeby analýzy DEA. Tyto vstupy a výstupy jsou analyzovány z hlediska základní statistické charakteristiky a navíc je zde vypočítán průměrný absolutní přírůstek \bar{d} (4.1) a průměrný koeficient růstu \bar{k} (4.2).

Vstupem X1 byl zvolen počet obyvatel správního obvodu daného městského obvodu, vstupem X2 byly zvoleny výdaje na správu daného městského obvodu. Výstupem $Y1_{a,b}$ byl zvolen příjem příspěvku na výkon státní správy, v případě $Y1_b$ hypotetický příjem příspěvku na výkon státní správy. Výstupem Y2 byly zvoleny příjmy ze správních poplatků vybraných městskými obvody.

Správní obvod je obvod územní působnosti správního úřadu vyjádřeném počtem obyvatel. Správní obvod ve smyslu přenesené působnosti je v podmínkách městských obvodů statutárního města Ostrava vymezen ve statutu, kde je jednotlivým městským obvodům svěřen rozsah přenesené působnosti jak územně tak věcně.

Výdaje na státní správu jsou výdaje, které vynakládá úřad pro zabezpečení chodu státní správy, do těchto výdajů spadá např. výdaje na platy zaměstnancům, výdaje na vodu, elektřinu, plyn, výdaje na kancelářské potřeby a další. Tyto výdaje vycházejí z vyhlášky o rozpočtové skladbě z § 6171.

Příjem příspěvku na výkon státní správy, viz kap. 3.1.1.

Příjmy ze správních poplatků, jsou příjmy městských obvod, kde správní poplatek je dle zákona o správních poplatcích¹⁷ (položka 1361) dobrovolná platba, kdy zaplacením poplatku obdrží žadatel určitou protihodnotu. Dle zákona o správních poplatcích se správním poplatkem rozumí např. ověření podpisu nebo otisku razítka na listině nebo na jejím stejnopisu, vydávání občanského průkazu, vydávání výpisu z rejstříku trestu, a další.

¹⁷ Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o správních poplatcích)

Tab. 4.1 Seznam městských obvodů (MO) Ostravy pro potřeby analýzy DEA

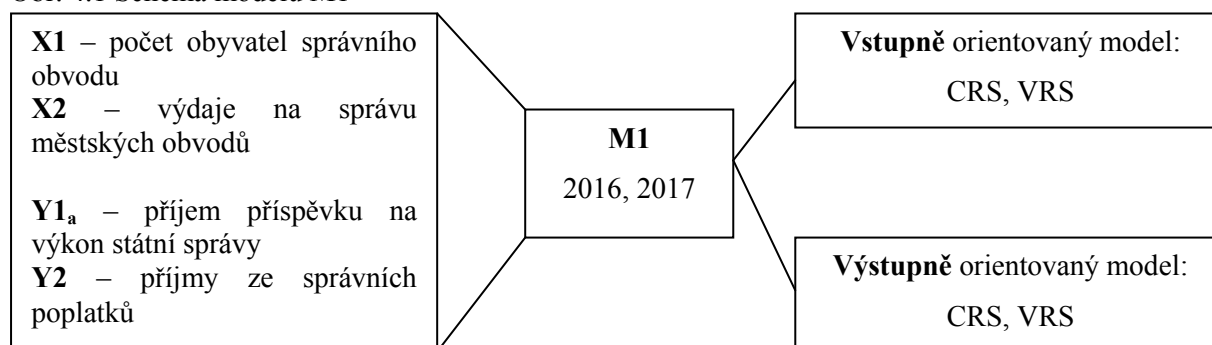
DMUs, N=23	Název DMUs	Název MO	DMUs	Název DMUs	Název MO
DMU1	MO1	Hošťálkovice	DMU13	MO13	Plesná
DMU2	MO2	Hrabová	DMU14	MO14	Polanka nad Odrou
DMU3	MO3	Krásné Pole	DMU15	MO15	Poruba
DMU4	MO4	Lhotka	DMU16	MO16	Proskovice
DMU5	MO5	Mariánské hory a Hulváky	DMU17	MO17	Pustkovec
DMU6	MO6	Martinov	DMU18	MO18	Radvanice a Bartovice
DMU7	MO7	Michálkovice	DMU19	MO19	Slezská Ostrava
DMU8	MO8	Moravská Ostrava a Přívoz	DMU20	MO20	Stará Bělá
DMU9	MO9	Nová Bělá	DMU21	MO21	Svinov
DMU10	MO10	Nová Ves	DMU22	MO22	Třebovice
DMU11	MO11	Ostrava - Jih	DMU23	MO23	Vítkovice
DMU12	MO12	Petřkovice	N = 23		Statutární město Ostrava

Zdroj: Vlastní zpracování

Výše uvedená Tab. 4.1 zobrazuje výčet městských obvodů statutárního města Ostrava, kde každý jeden obvod představuje jednu DMUs. Celkový počet (N) městských obvodů je 23, tudíž i DMUs je celkem 23. V níže uvedených tabulkách již bude použito číslování jednotlivých DMUs jak již bylo uvedeno v kap. 3.2.3 dle abecedního pořadí avšak s připojenou zkratkou MO (městský obvod).

Pro potřeby zhodnocení efektivnosti městských obvodů statutárního města Ostrava byly vytvořeny dva modely M1 a M2. Struktura modelu M1 je zachycena níže v Obr. 4.1 a model M2 je zachycen v Obr. 4. 2. U obou modelů M1 a M2 budou vypracovány vstupně a výstupně orientované modely s konstantními výnosy z rozsahu (CRS) a variabilními výnosy z rozsahu (VRS) za roky 2016 a 2017.

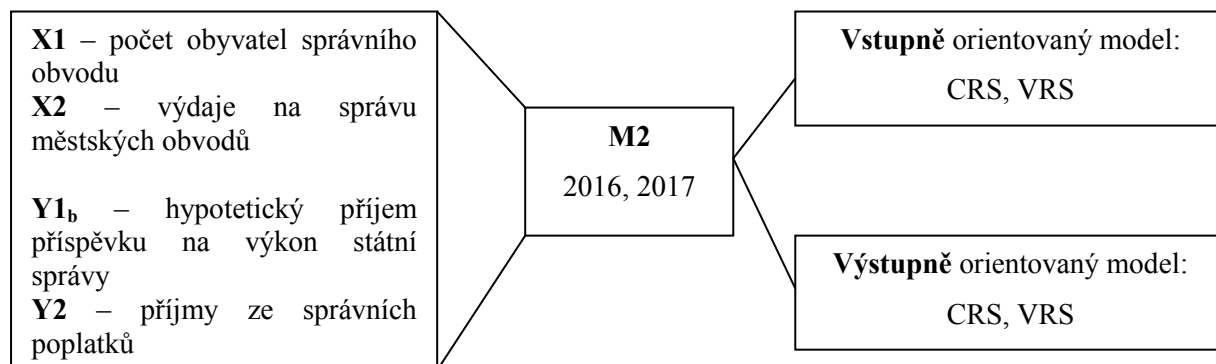
Obr. 4.1 Schéma modelu M1

Zdroj: Vlastní zpracování.

Z výše uvedeného Obr. 4.1 a níže uvedeného Obr. 4.2 lze vidět, že modely si jsou značně podobné, avšak jediný rozdíl je ve výstupu Y1, kdy v modelu M2 je pracováno s hypotetickým příjmem příspěvku na výkon státní správy, které by městské obvody dostávaly, kdyby byly hypoteticky samostatnými obcemi.

Obr. 4.2 Schéma modelu M2

Zdroj: Vlastní zpracování.

4.2 Analýza dat

Hodnoty jednotlivých sledovaných vstupů a výstupů jsou uvedeny v Příloze č. 2. Na základě analýzy dat 23 městských obvodů jsou uvedeny průměrné přepočtené hodnoty vstupů a výstupů v Tab. 4.2, a to za jednotlivé sledované roky, tak i za sledované období 2013 až 2017. Vykazují, že v porovnání mezi jednotlivými sledovanými roky nelze jednoznačně určit tendenci růstu či poklesu, avšak v případě vstupu X2 lze tvrdit, že hodnoty v průběhu sledovaných let rostou, avšak je zde zaznamenán pokles v roce 2016. U vstupu X1 lze vidět od počátku sledovaného období 2013, že hodnoty tendují v průběhu sledovaných let k poklesu. Výstup Y2 tenduje v průběhu sledovaných let k růstu, avšak i zde vidíme pokles v roce 2016 oproti roku předcházejícím.

Tab. 4.2 Průměrné roční hodnoty vstupů a výstupů městských obvodů za období 2013-2017, v tis. Kč

N = 23	2013	2014	2015	2016	2017	2013 - 2017	\bar{d}	\bar{k}
X1	16 369	16 315	16 314	16 288,9	16 233,7	16 292,1	-33,84	0,998
X2	20 033,5	20 773,8	31 261,1	22 305	45 236,7	27 922	6 300,81	1,226
Y1_a	x	x	x	5 293,4	5 154,4	5 223,9	x	x
Y1_b	x	x	x	7 701,8	7 014,6	7 358,2	x	x
Y2	342,8	429,3	505,1	427,7	750,6	491,1	101,94	1,216

Zdroj: Vlastní výpočty

Pozn.: x – data nebyla k dispozici

Z Tab. 4.2 lze vyvodit, že dle sledovaných průměrných hodnot za období 2013 až 2017 dosahoval pozitivního absolutního přírůstku \bar{d} hodnoty X2 na straně vstupů a hodnoty Y2 na straně výstupů. Záporného absolutního přírůstku \bar{d} bylo dosaženo u hodnoty X1.

Podíváme-li se na koeficient růstu \bar{k} z výše uvedené Tab. 4.2 lze konstatovat, že za sledované období 2013 a 2017 byl nejvýraznější pozitivní koeficient ukazatel vstupu X2 (22,6%) a poté druhý kladný koeficient měl ukazatel výstupu Y2 (21,6%). Jediný ukazatel X1 vykazoval

koeficient růstu \bar{k} negativní (-0,2%). Rozpětí koeficientu růstu \bar{k} je od -0,2 % až 22,6 %. U výše uvedené Tab. 4.2 nejsou uvedeny všechny data za ukazatel výstupu $Y1_a$ za období 2013 až 2015, protože se změnila metodika statutárního města Ostrava pro příjem příspěvku na výkon státní správy a tato data již nebyla k dispozici, pouze za období 2016 a 2017. Proto jsou zde uvedeny údaje za rok 2016 a 2017 jak pro výstup $Y1_a$, tak i pro výstup $Y1_b$, který slouží pro model M2.

Níže uvedená Tab. 4.3 zobrazuje charakteristiku vstupů a výstupů za období 2013 až 2017, avšak za výstup $Y1_a$ jsou uvedena data pouze za roky 2016 a 2017. Obdobně je tomu i u hypotetického výstupu $Y1_b$, kde jsou uvedeny data až pro roky 2016 a 2017.

Tab. 4.3 Charakteristika vstupů a výstupů

DMUs = 23		Celkem	Průměr	Minimum	Maximum	Sm.O
2013	X1	376 488	16 369,0	718	129 032	31 541,5
	X2	460 770,6	20 033,5	2 208	115 488	31 239,6
	Y1 _{a,b}	x	x	x	x	x
	Y2	7 884,8	342,8	5,4	1 621	473,9
2014	X1	375 242	16 314,9	713	129 327	31 557,2
	X2	477 796,4	20 773,8	2 270,5	118 468	32 934,6
	Y1 _{a,b}	x	x	x	x	x
	Y2	9 873,5	429,3	6,5	2 208	625,5
2015	X1	375 227	16 314,2	737	128 277	31 299,0
	X2	719 005,8	31 261,1	2 555	265 821,1	62 438,7
	Y1 _{a,b}	x	x	x	x	x
	Y2	11 622,1	505,3	10,6	2 363,1	680,1
2016	X1	373 265	16 228,9	734	127 384	31 003,2
	X2	513 015,9	22 305,0	2 532	135 093	35 850,2
	Y1 _a	121 749	5 293,4	295	43 283	10 128,4
	Y1 _b	177 141,4	7 701,8	133,5	63 131,1	16 398,3
	Y2	9 836,2	427,7	10,6	1 729,0	539,1
2017	X1	373 374	16 233,7	722	126 642	30 948,4
	X2	1 040 445	45 236,7	2 632	303 988,2	80 974,3
	Y1 _a	118 551	5 154,4	283	41 983	9 822,1
	Y1 _b	161 334,7	7014,6	137,9	65 481,2	15 107,7
	Y2	17 263	750,6	6,1	3 972,7	1 124,2

Zdroj: Vlastní zpracování

Pozn.: Sm.O – směrodatná odchylka

x – data nejsou k dispozici

Z výše uvedené Tab. 4.3 lze pozorovat, že u vstupu X1 nedošlo v průběhu sledovaného období k mírnému snížení v počtu obyvatel správního obvodu cca o -0,8 %. K poklesu došlo i u výstupu $Y1_a$ za sledované období 2016 a 2017 o -2,7 % a výstupu $Y1_b$ došlo k poklesu o cca 8,9 %. K výraznému nárůstu avšak došlo u jednoho vstupu a jednoho výstupu.

V případě vstupu X2 došlo o navýšení cca o 56 % a u výstupu Y2 došlo k navýšení o cca 54,3 %. Toto navýšení mohlo způsobit zvýšení sazby správních poplatků nebo větší počet vybraných poplatků.

4.3 Výsledky odhadování efektivity

Výsledky zjištěné odhadováním efektivity městských obvodů Ostravy dle modelu DEA jsou sledovány jednotlivě za období 2016 a 2017 a to samostatně za každý vstupní i výstupní model. Jako první je vyhodnocen model (CRS) s konstantními výnosy z rozsahu a poté je vyhodnocen model (VRS) s variabilními výnosy z rozsahu. Pro vyhodnocení efektivity plynoucích z modelů DEA bude každý městský obvod porovnán pomocí stupnice efektivity. Tato stupnice je definována pro modely vstupně a výstupně orientované v Tab. 4.4.

Tab. 4.4 Stupnice míry efektivity pro modely vstupně a výstupně orientované

Efektivnost	Vstupně orientovaný model	Výstupně orientovaný model
Plně efektivní	1	1
Mírně neefektivní	0,90 – 0,99	1,001 – 1,29
Neefektivní	0,80 – 0,89	1,30 – 1,49
Silně neefektivní	< 0,79	> 1,50

Zdroj: Vlastní zpracování

Výše uvedená Tab. 4.4 zobrazuje stupnici míry efektivity, kdy při vyhodnocení modelu je použita tato stupnice k určení, zda daný městský obvod je plně efektivní, mírně neefektivní, neefektivní či silně neefektivní.

Stupnici míry efektivity pro model CRS a VRS si autorka této práce stanovila sama na základě vlastního rozhodnutí podle výsledných hodnot získaných modelováním pomocí modelu DEA.

Jednotlivé výsledky modelů jsou uvedeny níže za vstupně a výstupně orientované modely DEA buď s CRS nebo VRS za roky 2016 a 2017. Jako první jsou uváděny výsledky modelu M1 a poté modelu M2 s hypotetickým výpočtem příspěvku na výkon státní správy. Jednotlivé výsledky jsou uváděny zvlášť za vstupní a výstupní model. Souhrnné výsledky hodnocení efektivity obou modelů M1 a M2 u sledovaných 23 DMUs dle modelů DEA s CRS a VRS jsou zaznamenány v Příloze č. 4 a 5. Tyto souhrnné výsledky efektivity jsou rozděleny dle barev (zelená, žlutá, oranžová, červená), kde jednotlivá barva znázorňuje míry efektivity dle stupnice uvedené v Tab. 4.4. Zelená barva znázorňuje plně efektivní jednotku, žlutá barva znázorňuje poté mírně neefektivní jednotku. Oranžová barva označuje jednotku

za neefektivní a červená barva posléze označuje jednotku za silně neefektivní. U jednotlivých modelů jsou uvedeny tabulky se souhrnnými výsledky za jednotlivé sledované roky a dle orientace modelu (vstupní, výstupní). Jednotlivé výsledky jsou zaznamenány i do grafů pro lepší znázornění rozmístění výsledných hodnot efektivity.

4.3.1 Výsledky modelu M1 vstupně orientovaného za rok 2016

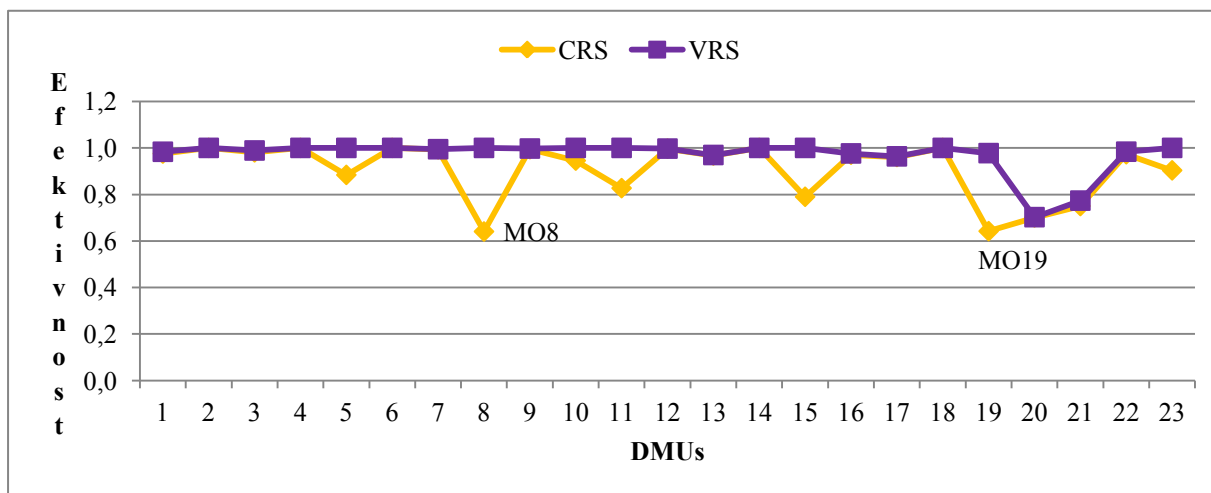
Ve sledovaném roce 2016 u vstupně orientovaného modelu CRS byla porovnána efektivnost vynakládaných vstupů k daným výstupům. Níže uvedená Tab. 4.5 zobrazuje souhrnné výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu jak CRS, tak i modelu s VRS. Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu za rok 2016 jsou uvedeny v Příloze č. 4, tohoto dokumentu.

Tab. 4.5 Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu M1 za rok 2016

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	5	11
Počet neefektivních DMUs	18	12
Nejhorší výsledek	0,640	0,702
Průměr	0,908	0,969
Směrodatná odchylka	0,118	0,732

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 3 Výsledky modelu M1 vstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2016

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výše uvedené Tab. 4.5 vyplývá, že počet efektivních jednotek byl v roce 2016 v modelu CRS 5 jednotek, které dosahovaly plné efektivnosti, což představuje cca 21,7 % z celkových sledovaných DMUs. Za DMUs, které dosáhly plné efektivnosti, se řadí obvody Hrabová (MO2), Lhotka (MO4), Martinov (MO6), Polanka nad Odrou (MO14), Radvanice a Bartovice (MO18). Celkový počet neefektivních jednotek představuje 78,3 % z celkového počtu sledovaných DMUs, avšak mírně neefektivních DMUs bylo 11, což představuje větší část. Téměř 70 % sledovaných DMUs dosáhlo plné efektivity nebo byly mírně neefektivní.

Neefektivních jednotek bylo v tomto modelu 2 DMUs. Nejhoršího výsledku dosáhlo v tomto modelu M1 s CRS celkem 5 jednotek, představující cca 21,7 % z celkových DMUs. Těmito obvody, které jsou silně neefektivní, jsou obvody Moravská Ostrava a Přívoz (MO8), Poruba (MO15), Slezská Ostrava (MO19), Stará Bělá (MO20), Svinov (MO21). Nejhorším obvodem s nejnižší efektivností je obvod Moravská Ostrava a Přívoz (MO8), která dosahovala pouze 64 % efektivnosti. Dle výsledných hodnot modelu M1 s VRS, lze konstatovat, že dosáhl lepších hodnot oproti modelu s CRS. Plně efektivních jednotek bylo v tomto modelu M1 s VRS celkem 11, což představovalo 47,8 % z celkových DMUs. Plně efektivními jednotkami zůstaly obvody vyjmenované výše u modelu s CRS, avšak k tomu přibýly ještě obvody Mariánské Hory a Hulváky (MO5), Moravská Ostrava a Přívoz (MO8), Nová Ves (MO10), Ostrava – Jih (MO11), Stará Bělá (MO20) a Vítkovice (MO23). Počet silně neefektivních jednotek se snížil a to na 2 jednotky, kterými jsou Stará Bělá (MO20) a Svinov (MO21). Tyto dvě jednotky jsou silně neefektivní jak v modelu s CRS, tak v modelu s VRS. Lze si však povšimnout změn u některých DMUs, např. u jednotky MO8 a MO15 došlo ke změně efektivity, kdy v modelu s CRS dosahovaly tyto jednotky silné neefektivnosti, avšak v modelu s VRS již dosahovaly plné efektivnosti. Z Obr. 4.3 lze vidět rozmístění výsledků efektivity u sledovaných DMUs, přičemž si lze povšimnout, že největší změnu v rámci výsledků modelu s CRS a VRS je zaznamenáno u MO8 a MO15, kde je rozdíl největší oproti ostatním DMUs.

Pokud by chtěly městské obvody, které jsou silně neefektivní dosáhnout plné efektivity, musely by snížit hodnoty vstupů. Především vstup X2- výdaje na státní správu při zachování stejného objemu výstupů.

4.3.2 Výsledky modelu M1 výstupně orientovaného v roce 2016

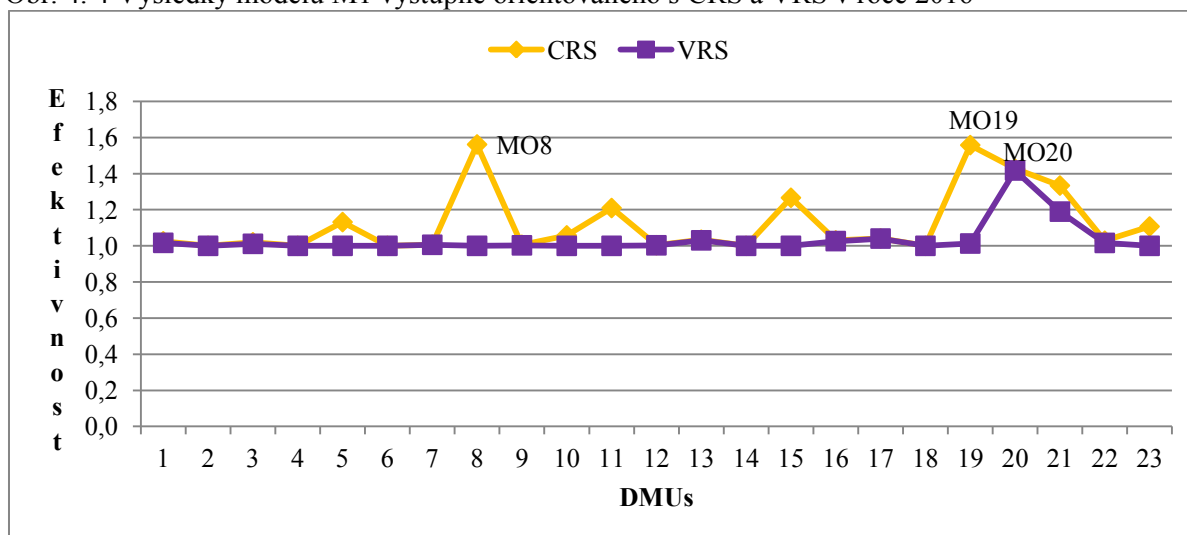
Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu za rok 2016 jsou uvedeny v Příloze č. 4, tohoto dokumentu.

Tab. 4.6 Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu M1 za rok 2016

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	5	11
Počet neefektivních DMUs	18	12
Nejhorší výsledek	1,561	1,417
Průměr	1,123	1,033
Směrodatná odchylka	0,176	0,090

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 4 Výsledky modelu M1 výstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2016

Zdroj: Vlastní zpracování

Dle Tab. 4.6 počet plně efektivních jednotek se u tohoto modelu výstupně orientovaného M1 s CRS a VRS nezměnil a zůstal neměnný, jako tomu bylo u modelu vstupního M1. Za plně efektivní jednotky v rámci CRS a VRS lze považovat obvody Hrabová (MO2), Lhotka (MO4), Martinov (MO6), Polanka nad Odrou (MO14), Radvanice a Bartovice (MO18) a u VRS k tomu patří navíc obvody Mariánské Hory a Hulváky (MO5), Moraská Ostrava a Přívoz (MO8), Nová Ves (MO10), Ostrava – Jih (MO11), Poruba (MO15), Vítkovice (MO23). Plně efektivní v rámci CRS tvoří 21,7 % a v rámci VRS tvoří cca 47,8 % z celkových DMUs. Nárůst oproti modelu vstupnímu lze pozorovat u mírně efektivních, kde tento počet se zvýšil i u CRS, tak i u VRS. U neefektivních jednotek se počet u CRS nezměnil, avšak u modelu s VRS se zvýšil na 1 jednotku oproti modelu vstupnímu M1, kde tato jednotka tvoří 4,3 % ze sledovaných DMUs. Silně neefektivních jednotek bylo v rámci výstupního modelu v CRS 2 jednotky, což představovalo 8,7 %. U modelu s VRS, avšak již nebyla vyhodnocena žádná taková jednotka, a proto za nejhorší výsledný obvod je považován obvod Stará Bělá (MO20). U tohoto modelu výstupně orientovaného M1 si lze povšimnout, že u některých obvodů nastalo zlepšení v rámci efektivity u modelů CRS a VRS, např. u MO8 a MO19 došlo ke zlepšení ze silně neefektivní na plně efektivní. Změny nastaly taktéž např. u MO21, kde došlo ke zlepšení z neefektivní u modelu CRS na mírně neefektivní v rámci modelu VRS. Z Obr. 4.4 lze pozorovat, že velkého výkyvu v rámci modelu CRS a VRS je u obvodu MO8 a MO19. Podíváme-li se na to, který obvod se vzdaluje od efektivity v rámci CRS a VRS podstatně, lze konstatovat, že je to obvod MO20 kromě zmíněných MO8 a MO19.

V případě modelu, který je orientován na výstup platí, že městský obvod, který je neefektivní musí zvýšit své výstupy. Těmito výstupy jsou Y1_a příjem příspěvku na výkon státní správy a Y2 příjem ze správních poplatků při zachování aktuální podoby vstupu.

4.3.3 Výsledky modelu M1 vstupně orientovaného za rok 2017

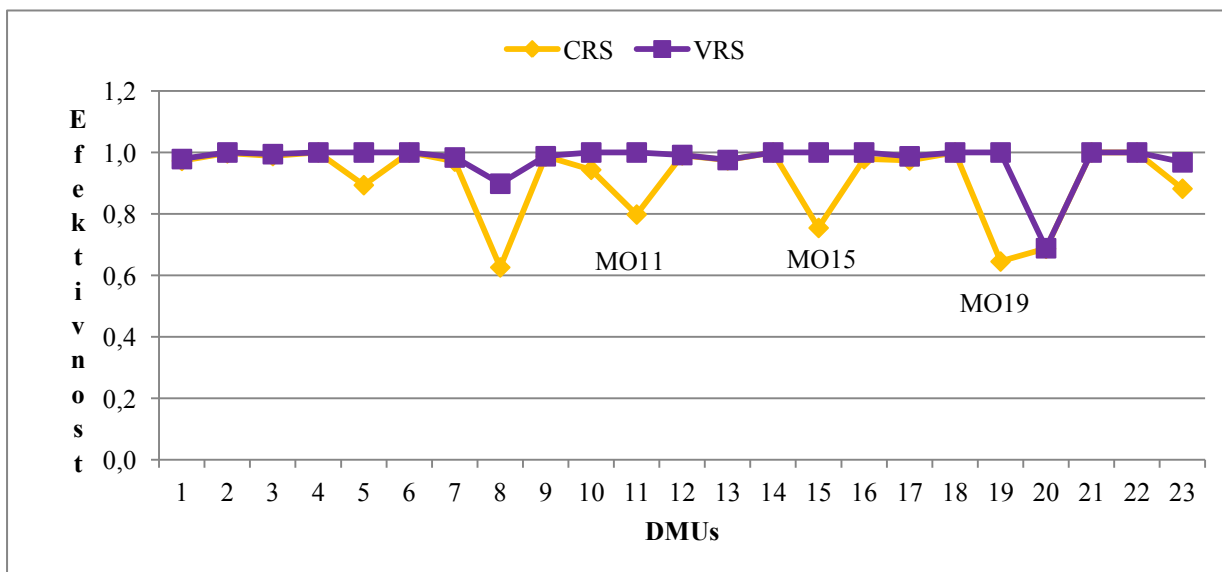
Ve sledovaném roce 2017 u vstupně orientovaného modelu CRS byla porovnána efektivnost vynakládaných vstupů k daným výstupům. Níže uvedená Tab. 4.7 zobrazuje souhrnné výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu jak CRS, tak i modelu s VRS. Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu za rok 2017 jsou uvedeny v Příloze č. 4, tohoto dokumentu.

Tab. 4.7 Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu M1 za rok 2017

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	6	13
Počet neefektivních DMUs	17	10
Nejhorší výsledek	0,626	0,689
Průměr	0,916	0,976
Směrodatná odchylka	0,120	0,064

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 5 Výsledky modelu M1 vstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2017

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výše uvedené Tab. 4.7 vyplývá, že počet plně efektivních jednotek je v modelu M1 vstupně orientovaného v rámci CRS 6 jednotek představující 26,1 % z celkových 23 DMUs. Těmito jednotkami jsou Lhotka (MO4), Martinov (MO6), Polanka nad Odrou (MO14), Radvanice a Bartovice (MO18), Svinov (MO21) a Třebovice (MO22). Mírně neefektivních jednotek je 10, což představuje 43,5 %. Dvě jednotky jsou neefektivní. Počet silně neefektivních je 5 jednotek představující 21,7 % ze sledovaných DMUs. Nejhoršího výsledku dosáhl obvod

Moravská Ostrava a Přívoz (MO8), u kterého je efektivita pouze cca 62 %. Dalšími obvody spadající do silně neefektivních jsou obvody Ostrava – Jih (MO11), Poruba (MO15), Slezská Ostrava (MO19) a Stará Bělá (MO20). Podíváme-li se na model s VRS, tak lze konstatovat zvýšení počtu plně efektivních jednotek a snížení počtu u ostatních stupňů efektivnosti, respektive neefektivnosti. Počet plně efektivních jednotek vzrostl na 13 DMUs, což představuje 56,5 %, tj. nárůst oproti modelu s CRS o 30,4 p. b. Nejhoršího výsledku bylo zaznamenáno u obvodu Stará Bělá (MO20), což představovalo 4,3 % ze sledovaných DMUs. Stejně procentní zastoupení je i u mírně neefektivních, kdy i tam je zaznamenáno jedné jednotky, kterou je obvod Moravská Ostrava a Přívoz (MO8). V tomto modelu M1 v roce 2017 lze vidět změny v efektivnosti u obvodů, např. zlepšení efektivnosti obvodu Hrabová (MO2) z mírně neefektivní (CRS) na plně efektivní (VRS). Obvod Moravská Ostrava a Přívoz (MO8) dosahoval v modelu CRS silné neefektivnosti, ale v modelu VRS dosahoval již pouze neefektivnosti. Obvodem, který dosahoval v obou modelech silné neefektivnosti je obvod Stará Bělá (MO20). Z Obr. 4.5 lze pozorovat výsledky modelu M1 v rámci CRS a VRS, kde lze vidět rozdíly u jednotlivých modelů CRS a VRS. Největší rozdíly jsou u MO8, MO19, ale taktéž jak je v obrázku zaznačeno, tak např. v MO15.

Jak již bylo výše v textu uvedeno, pro vstupně orientovaný model platí, pokud by chtěly městské obvody, které jsou neefektivní dosáhnout plné efektivity, musely by snížit hodnoty vstupů. Vstup X1 počet obyvatel správního obvodu, avšak nelze ovlivnit, proto je zapotřebí snížit vstup X2 tedy výdaje na státní správu při zachování stejného objemu výstupů.

4.3.4 Výsledky modelu M1 výstupně orientovaného v roce 2017

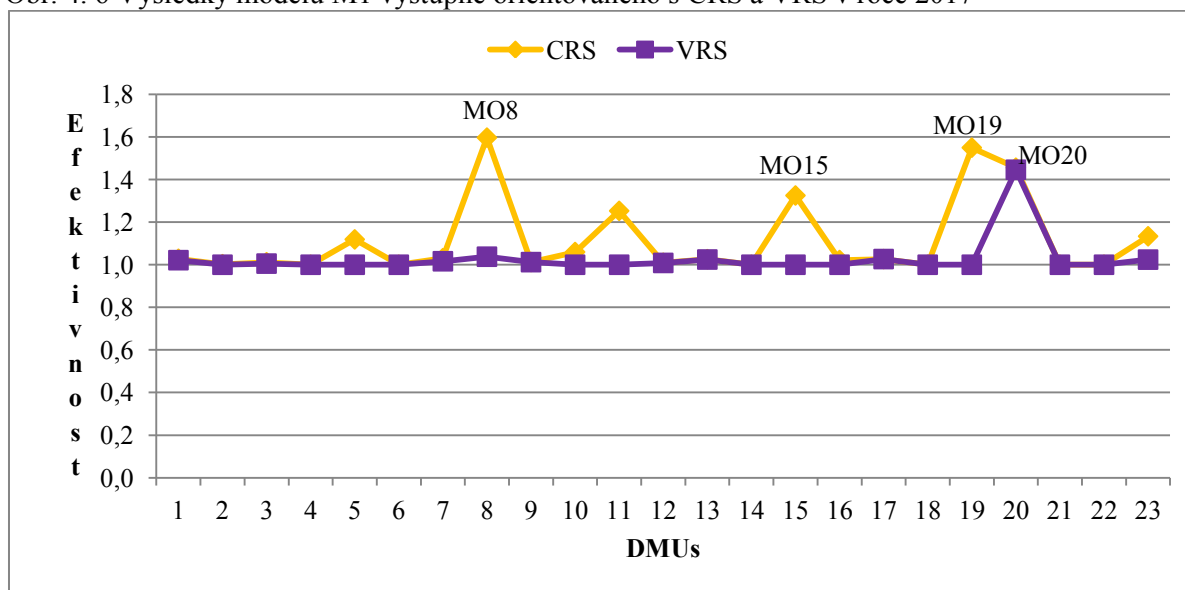
Dle výstupně orientovaného modelu z Tab. 4.8 lze vidět, že počet efektivních jednotek se oproti modelu vstupním z Tab. 4.7 nezměnil. Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu za rok 2017 jsou uvedeny v Příloze č. 4, tohoto dokumentu.

Tab. 4.8 Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu M1 za rok 2016

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	6	13
Počet neefektivních DMUs	17	10
Nejhorší výsledek	1,596	1,446
Průměr	1,115	1,027
Směrodatná odchylka	0,183	0,090

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 6 Výsledky modelu M1 výstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2017

Zdroj: Vlastní zpracování

Z Tab. 4.8 vyplývá, že počet plně efektivních jednotek je u tohoto modelu M1 s CRS 6 jednotek představující 26,1 %, a u VRS 13, představující 56,5 % ze sledovaných DMUs. Těmito obvody, které jsou plně efektivní, jsou v modelu CRS obvody Lhotka (MO4), Martinov (MO6), Polanka nad Odrou (MO14), Radvanice a Bartovice (MO18), Svinov (MO21) a Třebovice (MO22) a v rámci VRS k tomu přibýly navíc obvody Hrabová (MO2), Mariánské Hory a Hulváky (MO5), Nová Ves (MO10), Poruba (MO15), Proskovice (MO16) a Slezská Ostrava (MO19). Mírně neefektivních jednotek je u modelu s CRS 13, což se jedná o 56,5 % a u modelu s VRS je to 9 jednotek představující 39,1 %. Neefektivních a mírně neefektivních je v modelu s CRS shodně a to 2 jednotky představující 8,7 % z celkových sledovaných DMUs.

V modelu s VRS však již není vyhodnocena žádná jednotka jako silně neefektivní, je pouze jedna jednotka neefektivní a to obvod Stará Bělá (MO20). Z Obr. 4.6 lze pozorovat, že největší rozdíl mezi modely CRS a VRS je u obvodu MO8, MO15, MO19. Lze si povšimnout i MO20, který je vzdálený od plné efektivity nejvíce v rámci obou modelů CRS a VRS.

V případě modelu s orientací na výstup platí, že městský obvod, který je neefektivní musí zvýšit své výstupy. Těmito výstupy jsou $Y1_a$ příjem příspěvku na výkon státní správy a $Y2$ příjem ze správních poplatků při zachování aktuální podoby vstupu.

4.3.5 Výsledky modelu M2 vstupně orientovaného za rok 2016

U vstupně orientovaného modelu M2 za sledovaný rok 2016 byla porovnávána efektivnost vynakládaných vstupů k daným výstupům. Níže uvedená Tab. 4.9 zobrazuje souhrnné

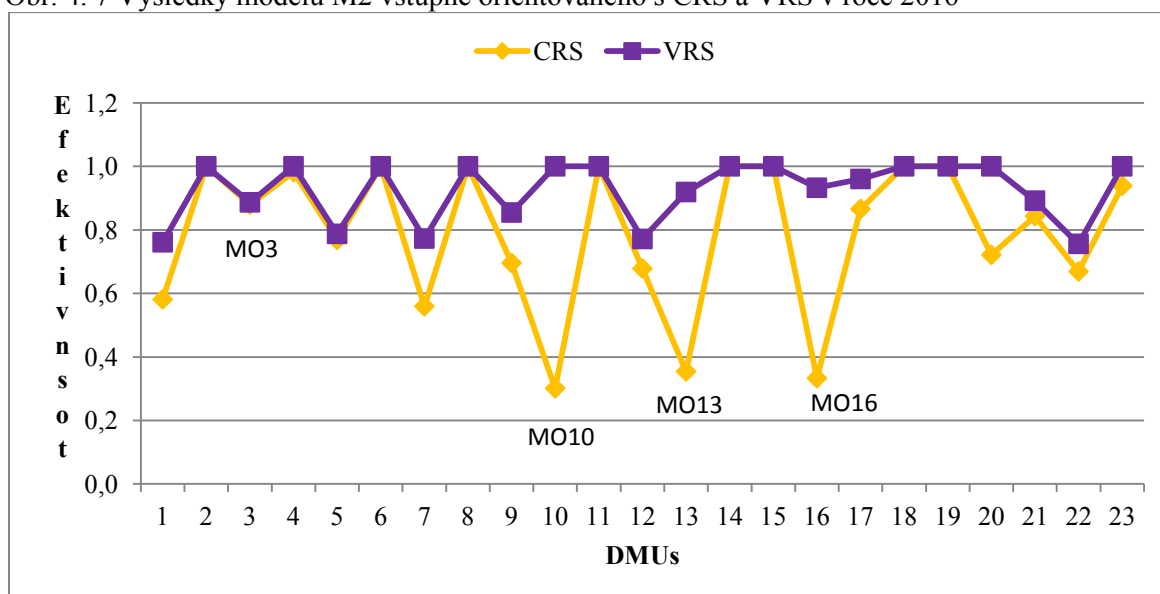
výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu jak CRS, tak i modelu s VRS. Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu M2 za rok 2016 jsou uvedeny v Příloze č. 5, tohoto dokumentu.

Tab. 4.9 Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu M2 za rok 2016

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	8	12
Počet neefektivních DMUs	15	11
Nejhorší výsledek	0,301	0,755
Průměr	0,789	0,925
Směrodatná odchylka	0,228	0,0923

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 7 Výsledky modelu M2 vstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2016

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výše uvedené Tab. 4.9 vyplývá, že v rámci modelu CRS je počet plně efektivních jednotek 8, představující 34,8 % ze všech sledovaných DMUs. Jednotkami plně efektivními jsou obvody Hrabová (MO2), Martinov (MO6), Moravská Ostrava a Přívoz (MO8), Ostrava – Jih (MO11), Polanka nad Odrou (MO14), Poruba (MO15), Radvanice a Bartovice (MO18), Slezská Ostrava (MO19). Mírně neefektivních jednotek je pouze 2, což představuje 8,7 %. Neefektivních jednotek je o jednu více, než je mírně neefektivních. Procentní podíl neefektivních jednotek je 13 % ze sledovaných DMUs. Největší zastoupení DMUs je silně neefektivních, celkem jich je 10 jednotek představující 43,5 % ze všech sledovaných DMUs. Nejhoršího výsledku dosahovaly obvod Proskovice (MO16). Dalšími obvody, jež dosahovaly nejhoršího výsledku, jsou obvody Hošťálkovice (MO1), Mariánské Hory a Hulváky (MO5), Michálkovice (MO7), Nová Bělá (MO9), Nová Ves (MO10), Petřkovice (MO12), Plesná (MO13), Stará Bělá (MO20) a Třebovice (MO22). V modelu VRS došlo k navýšení počtu plně efektivních jednotek na 12 (52,2 %), což představuje nárůst o 17,4 p. b. Obvody, které

navíc přibyly oproti modelu s CRS v modelu VRS jsou obvody Lhotka (MO4), Nová Ves (MO10), Stará Bělá (MO20) a Vítkovice (MO23). Silně neefektivních jednotek pokleslo oproti modelu s CRS na 5 jednotek, což představuje 21,7 % ze sledovaných DMUs. Z Obr. 4.7 lze vidět, že výsledky jednotlivých modelů CRS a VRS jsou odlišné. Největší rozdíl lze spatřovat u MO10, MO13 a MO16. Lze však vypožorovat, že lze najít i shody mezi jednotlivými modely, např. z MO3 lze vidět, že se výsledky obou modelů protínají v shodném bodě.

Městské obvody, jež jsou silně neefektivní, dosáhnou plné efektivity za předpokladu, že sníží hodnoty vstupů. Vstup X1 počet obyvatel správního obvodu nelze ovlivnit, proto je zapotřebí snížit vstup X2 tedy výdaje na státní správu při zachování stejného objemu výstupů.

4.3.6 Výsledky modelu M2 výstupně orientovaného v roce 2016

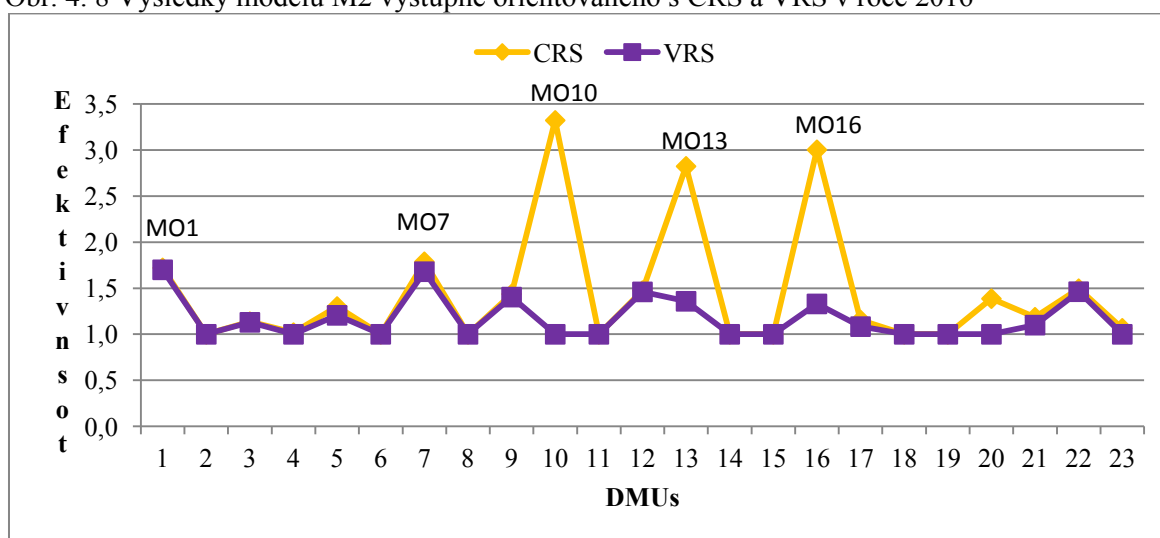
Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu za rok 2016 jsou uvedeny v Příloze č. 5 tohoto dokumentu.

Tab. 4. 10 Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu M2 za rok 2016

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	8	12
Počet neefektivních DMUs	15	11
Nejhorší výsledek	3,322	1,679
Průměr	1,448	1,170
Směrodatná odchylka	0,667	0,227

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 8 Výsledky modelu M2 výstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2016

Zdroj: Vlastní zpracování

V tomto výstupně orientovaném modelu M2 je počet plně efektivních jednotek 8 (34,8 %) u modelu CRS a u modelu VRS je počet jednotek 12 (52,2 %) ze všech sledovaných DMUs. Stejného počtu plně efektivních jednotek bylo i v modelu M2 vstupně orientovaném

ve stejném roce 2017. Stejného počtu 5 jednotek je u mírně neefektivních, neefektivních, ale i silně neefektivních jednotek. Procentní podíl těchto 5 jednotek představuje 21,7 % ze všech sledovaných jednotek. Většího počtu je neefektivních jednotek cca 65 % oproti plně efektivním v modelu CRS. Nejhoršího výsledku dosáhl obvod Nová Ves v rámci modelu CRS. V modelu VRS výstupně orientovaném je počet mírně neefektivních jednotek 4 představující 17,4 %, 5 jednotek (21,7 %) neefektivních. Silně neefektivních jednotek je v rámci VRS 2 jednotky z toho nejhoršího výsledku dosáhl obvod Hošťálkovice (MO1). Druhý nejhorší výsledek efektivnosti dosáhl obvod Michálkovice (MO7). V Obr. 4.8 lze pozorovat, že největší rozdíly u modelů CRS a VRS je dosaženo u MO10, MO13, MO16. Vyplývá taktéž, že např. MO1 či MO7 v obou modelech (CRS, VRS) dosahují přibližně shodné výsledky a jejich vzdálenost od plné efektivnosti je tudíž shodná.

V případě modelu M2 orientovaného na výstup platí, že městský obvod, který je neefektivní musí zvýšit své výstupy. Těmito výstupy jsou Y1_b příjem příspěvku na výkon státní správy (hypotetický) a Y2 příjem ze správních poplatků při zachování aktuální podoby vstupu.

4.3.7 Výsledky modelu M2 vstupně orientovaného za rok 2017

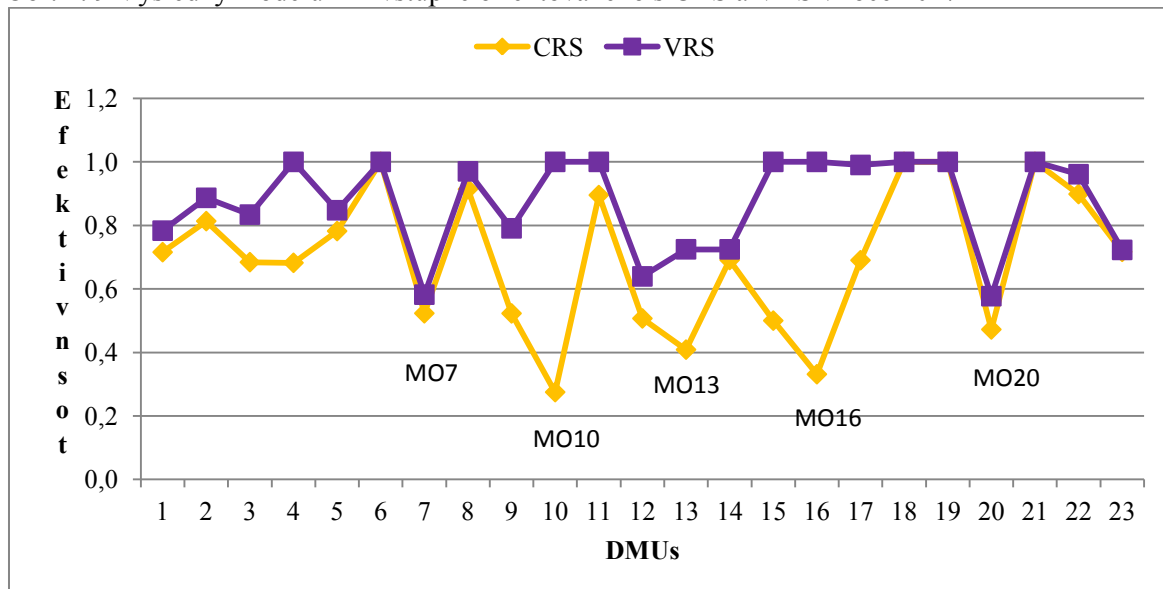
Ve sledovaném roce 2017 u vstupně orientovaného modelu M2 níže uvedená Tab. 4.11 zobrazuje souhrnné výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu jak CRS, tak i modelu s VRS. Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu M2 za rok 2017 jsou uvedeny v Příloze č. 5, tohoto dokumentu.

Tab. 4.11 Výsledky efektivity vstupně orientovaného modelu M2 za rok 2017

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	4	9
Počet neefektivních DMUs	19	14
Nejhorší výsledek	0,331	0,577
Průměr	0,696	0,871
Směrodatná odchylka	0,218	0,145

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 9 Výsledky modelu M2 vstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2017

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výše uvedené Tab. 4.11 vyplývá, že plně efektivních jednotek je v modelu M2 s CRS 4 (17,4 %) jednotek a v modelu s VRS 9 (39,1) jednotek ze sledovaných DMUs. Z toho vyplývá, že došlo k navýšení o 21,7 p. b. v rámci těchto dvou modelů. Mírně neefektivních jednotek je v modelu CRS pouze jedna jednotka. Došlo však k navýšení u modelu VRS o 2 jednotky oproti modelu s CRS. Shodný počet jednotek je v kategorii neefektivní, kde je počet 3 (13 %) jednotek ze všech sledovaných DMUs. Nejvyšší počet v rámci CRS je však zaznamenáno u silně neefektivních, kde počet je 15 jednotek představující 65,2 % ze všech DMUs. Nejhoršího výsledku u tohoto modelu dosahuje obvod Proskovice (MO16), který dosahuje pouze cca 33 % své efektivnosti. U modelu VRS je počet nižší, celkem 8 (34,8 %) jednotek a nejhorší výsledek je u obvodu Stará Bělá (MO20). Z Obr. 4.9 vyplývá, že největší rozdíl v obou modelech (CRS, VRS) v roce 2017 dosahují MO10, MO16. MO13 dosahuje v modelu CRS velmi vysoké neefektivnosti, což vyplývá z grafu. Podobné výsledky dosahují MO7 a MO20 v obou modelech.

Vstupně orientovaný model je založen na předpokladu, že pokud by chtěly městské obvody, které jsou neefektivní dosáhnout plné efektivity, musely by snížit hodnoty vstupů. Vstup X1 počet obyvatel správního obvodu nelze ovlivnit, proto je zapotřebí snížit vstup X2 tedy výdaje na státní správu při zachování stejného objemu výstupů.

4.3.8 Výsledky modelu M2 výstupně orientovaného v roce 2017

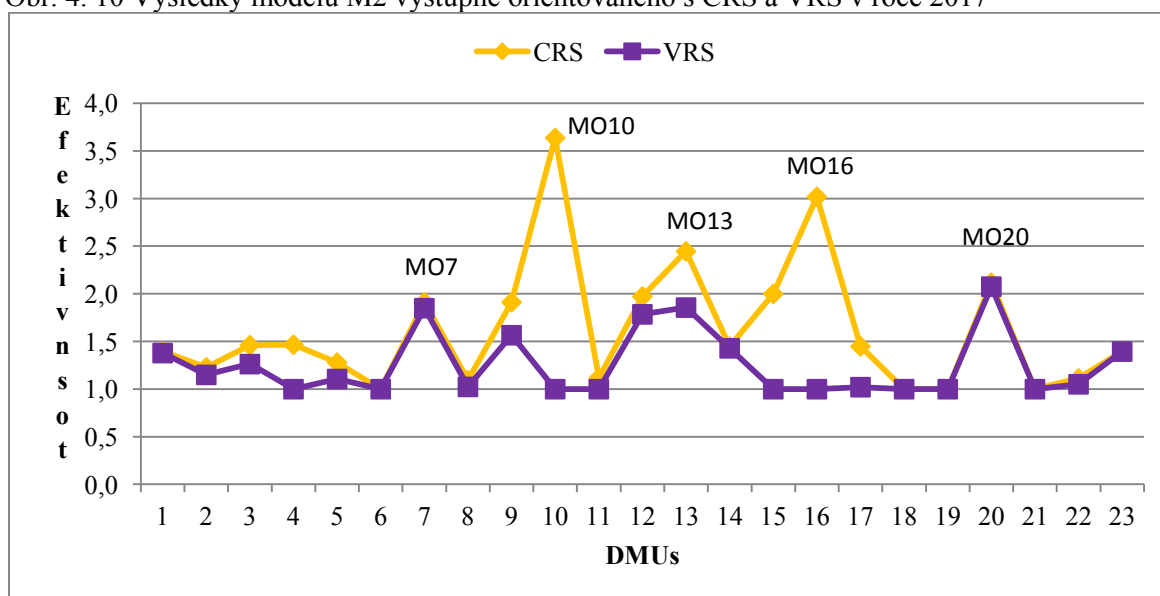
Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu za rok 2017 jsou uvedeny v Příloze č. 5, tohoto dokumentu.

Tab. 4.12 Výsledky efektivity výstupně orientovaného modelu M2 za rok 2016

DMUs = 23	CRS	VRS
Počet efektivních DMUs	4	9
Počet neefektivních DMUs	19	14
Nejhorší výsledek	3,637	2,076
Průměr	1,628	1,258
Směrodatná odchylka	0,665	0,336

Zdroj: Vlastní zpracování

Obr. 4. 10 Výsledky modelu M2 výstupně orientovaného s CRS a VRS v roce 2017

Zdroj: Vlastní zpracování

U výstupně orientovaného modelu M2 v roce 2017 vyplývá z Tab. 4.12, že počet plně efektivních jednotek je shodný, jako je v modelu M2 výstupně orientovaném v roce 2017, a tedy v modelu CRS 4 (17,4 %) jednotek a v modelu VRS 9 (39,1 %) jednotek ze všech sledovaných DMUs. Mezi těmito plně efektivními jednotkami v modelu CRS jsou obvody Martinov (MO6), Radvanice a Bartovice (MO18), Slezská Ostrava (MO19), Svinov (MO21). U modelu VRS jsou k obvodům vyjmenovaným u modelu CRS navíc obvody Lhotka (MO4), Nová Ves (MO9), Ostrava – Jih (MO11), Poruba (MO15), Proskovice (MO16). Silně neefektivních jednotek je v modelu M2 s CRS zaznamenáno 8, což je oproti plně efektivním nárůst o 50 % a těchto 8 jednotek představuje 34,8 % z celkových sledovaných DMUs. Nejhorší výsledek efektivnosti dosáhl obvod Nová Ves (MO10). V modelu s VRS je silně neefektivních jednotek dosaženo pouze u 5 jednotek, což představuje 21,7 % ze sledovaných DMUs. Došlo k poklesu tedy oproti modelu s CRS o 13,1 p. b. Nejhoršího výsledku dosáhl obvod Stará Bělá (MO20). Z Obr. 4.10 lze vidět změny a rozdíly v rámci obou modelů, kdy např. u MO10 je v modelu CRS výsledek silně neefektivní, avšak v modelu VRS je výsledek u MO10 plně efektivní. Obdobně je tomu i u MO16 vyplývající z grafu. Stejně úroveň efektivnosti je zaznamenáno např. u MO7 a MO20.

Model M2 s orientací na výstup je založen na předpokladu, že pokud městský obvod, který je neefektivní, musí zvýšit své výstupy. Těmito výstupy jsou $Y1_b$ příjem příspěvku na výkon státní správy (hypotetický) a $Y2$ příjem ze správních poplatků při zachování aktuální podoby vstupu.

4.4 Shrnutí výsledků efektivnosti

Dle výsledků vyplývajících z modelů M1 a M2 vstupně a výstupně orientovaných s konstantními, ale i variabilními výnosy z rozsahu byly zjištěny vzájemné vztahy mezi dosahováním efektivnosti. Z dosažených výsledků vyplývá, že pokud daný městský obvod byl v daném roce v modelu efektivní, tak je i efektivní v modelu výstupně orientovaném ve stejném roce v daném modelu. Vyšší míru efektivnosti je dosahováno z pravidla v modelu s variabilními výnosy z rozsahu a to z důvodu, že právě tyto výnosy do něj nevstupují.

V níže uvedených Tab. 4.13 – 4.16 jsou zobrazeny souhrnné výsledky obou modelů M1 a M2 za vstupně či výstupně orientovaný model, přičemž jsou jednotlivé DMUs rozděleny dle efektivnosti. DMUs, u které vyšel za daný model výsledek efektivní v obou sledovaných letech jak v případě CRS a VRS jsou označeny v tabulce tučně, taktéž je tomu při označení silně neefektivního výsledku.

Tab. 4.13 Souhrnné výsledky modelu M1 vstupně orientovaného

	2016		2017	
	CRS	VRS	CRS	VRS
Plně efektivní	MO2, MO4 , MO6 , MO14 , MO18	MO2, MO4 , MO5, MO6 , MO8, MO10, MO11, MO14 , MO15, MO18 , MO23	MO4 , MO6 , MO14 , MO18 , MO21, MO22	MO2, MO4 , MO5, MO6 , MO10, MO11, MO14 , MO15, MO16, MO18 , MO19, MO21, MO22
Mírně neef.	MO1, MO3, MO7, MO9, MO10, MO12, MO13, MO16, MO17, MO22, MO23	MO1, MO3, MO7, MO9, MO12, MO13, MO16, MO17, MO19, MO22	MO1, MO2, MO3, MO7, MO9, MO10, MO12, MO13, MO16, MO17,	MO1, MO3, MO7, MO9, MO12, MO13, MO17, MO23
Neefektivní	MO5, MO11,	-	MO5, MO23	MO8
Silně neef.	MO8, MO15, MO19, MO20 , MO21	MO20 , MO21	MO8, MO11, MO15, MO19, MO20	MO20

Zdroj: Vlastní zpracování

Tab. 4.14 Souhrnné výsledky modelu M1 výstupně orientovaného

	2016		2017	
	CRS	VRS	CRS	VRS
Plně efektivní	MO2, MO4 , MO6 , MO14 , MO18	MO2, MO4 , MO5, MO6 , MO8, MO10, MO11, MO14 , MO15, MO18 , MO23	MO4 , MO6 , MO14 , MO18 , MO21, MO22	MO2, MO4 , MO5, MO6 , MO10, MO11, MO14 , MO15, MO16, MO18 , MO19, MO21, MO22
Mírně neef.	MO1, MO3, MO5, MO7, MO9, MO10, MO11, MO12, MO13, MO15, MO16, MO17, MO22, MO23	MO1, MO3, MO7, MO9, MO12, MO13, MO16, MO17, MO19, MO21, MO22	MO1, MO2, MO3, MO5, MO7, MO9, MO10, MO11, MO12, MO13, MO16, MO17, MO23	MO1, MO3, MO7, MO8, MO9, MO12, MO13, MO17, MO23
Neefektivní	MO20, MO21	MO20	MO15, MO20	MO20
Silně neef.	MO8, MO19	-	MO8, MO15, MO19	-

Zdroj: Vlastní zpracování

Z výše uvedené Tab. 4.13 vyplývá, že efektivních jednotek bylo v rámci modelu M1 výstupně orientovaného v průměru za sledované období 2016 – 2017 v modelu s CRS necelých 6 jednotek a v modelu s VRS 12 jednotek. Lze konstatovat, že efektivních jednotek přibýlo v roce 2017 v obou modelech CRS i VRS u modelu M1. Mezi jednotkami, jež jsou plně efektivní, dosáhly hodnoty 1 v modelech CRS i VRS v obou letech městské obvody MO4, MO6, MO14 a MO18. Silně neefektivních jednotek bylo více v modelu s CRS. Lze zde konstatovat, že nejhorším městským obvodem, který dosáhl silně neefektivního vyhodnocení je MO20, který byl v obou modelech CRS i VRS za oba sledované roky.

Z Tab. 4.14 lze pozorovat, že oproti modelu M1 vstupně orientovanému z Tab. 4.13 se počet plně efektivních jednotek u modelu M1 výstupně orientovaném je totožný. Rozdíl lze spatřit u zbylých výsledků efektivnosti. V modelu výstupně orientovaném je počet silně neefektivních jednotek méně než modelu orientovaném vstupně. V modelu výstupně orientovaném s VRS se nenacházejí žádné jednotky v obou sledovaných letech.

Lze konstatovat v obou modelech M1, že lepších výsledků bylo dosaženo v rámci modelu s VRS. Podíváme-li se na model jako takový, lze vyvodit závěr, že plně efektivní jednotky jsou městské obvody MO4, MO6, MO14, MO18, což lze považovat za menší správní obvody. Větší správní obvody nedosahují plné efektivnosti častěji než malé správní obvody v rámci modelu s CRS, avšak v modelu s VRS již některé z větších správních obvodů jako např. MO8 dosahují plné efektivnosti.

Tab. 4.15 Souhrnné výsledky modelu M2 vstupně orientovaného

	2016		2017	
	CRS	VRS	CRS	VRS
Plně efektivní	MO2, MO6 , MO8, MO11, MO14, MO15, MO18, MO19	MO2, MO4, MO6 , MO8, MO10, MO11, MO14, MO15, MO18, MO19 , MO20, MO23	MO6, MO18, MO19 , MO21	MO4, MO6 , MO10, MO11, MO15, MO16, MO18, MO19 , MO21
Mírně neef.	MO4, MO23	MO13, MO16, MO17	MO8,	MO8, MO17, MO22
Neefektivní	MO3, MO17, MO21	MO3, MO9, MO21	MO2, MO11, MO22	MO2, MO3, MO5
Silně neef.	MO1 , MO5, MO7 , MO9, MO10, MO12 , MO13, MO16, MO20, MO22	MO1 , MO5, MO7 , MO12 , MO22	MO1 , MO3, MO4, MO5, MO7 , MO9, MO10, MO12 , MO13, MO14, MO15, MO16, MO17, MO20, MO23	MO1 , MO7 , MO9, MO12 , MO13, MO14, MO20, MO23

Zdroj: Vlastní zpracování

Tab. 4.16 Souhrnné výsledky modelu M2 výstupně orientovaného

	2016		2017	
	CRS	VRS	CRS	VRS
Plně efektivní	MO2, MO6 , MO8, MO11, MO14, MO15, MO18, MO19	MO2, MO4, MO6 , MO8, MO10, MO11, MO14, MO15, MO18, MO19 , MO20, MO23	MO6, MO18, MO19 , MO21	MO4, MO6 , MO10, MO11, MO15, MO16, MO18, MO19 , MO21
Mírně neef.	MO3, MO4, MO17, MO21, MO23	MO3, MO5, MO17, MO21	MO2, MO5, MO8, MO11, MO22	MO2, MO3, MO5, MO8, MO17, MO22
Neefektivní	MO5, MO9, MO12, MO20, MO22	MO9, MO12, MO13, MO16, MO22	MO1, MO3, MO4, MO14, MO17, MO23	MO1, MO14, MO23
Silně neef.	MO1, MO7 , MO10, MO13, MO16	MO1, MO7	MO7 , MO9, MO10, MO12, MO13, MO15, MO16, MO20	MO7 , MO9, MO12, MO13, MO20

Zdroj: Vlastní zpracování

Tab. 4.15 – 4.16 uvádí, že počet plně efektivních jednotek v hypotetickém modelu M2 se zvýšil oproti modelu M1. Struktura výsledků plně efektivních jednotek se od sebe neliší u modelu vstupně a výstupně orientovaného jak s CRS, tak s VRS. Lze konstatovat, že průměrný počet plně efektivních jednotek v rámci CRS je 6 jednotek a v rámci VRS je to 10,5 jednotky. Silně neefektivních jednotek bylo méně v modelu s VRS. Za sledované období lze konstatovat, že v rámci modelu M2 vstupně, ale i výstupně orientovaného dosáhly plné efektivnosti 3 městské obvody a to MO6, MO18 a MO19 v obou sledovaných letech. Silně neefektivní jednotky v modelu M2 vstupně orientovaného jsou jednotky MO1, MO7 a MO12 v obou sledovaných letech v rámci CRS a VRS. Jednotka MO7 je jediná, která

dosáhla silně neefektivní jednotky v roce 2016 – 2017 u CRS i VRS v rámci modelu M2 výstupně orientovaném.

Porovnání modelu M1 a M2, dosahuje model M2 většího počtu silně neefektivních jednotek u CRS, tak i u VRS. Obdobně je tomu i u neefektivních jednotek. Opačně je tomu u mírně neefektivních jednotek, kdy model M1 dosahoval většího počtu jednotek než model M2. U modelu M1 dosahovaly plné efektivnosti v modelu spíše menší městské obvody než ty velké. V modelu M2 dosahovaly plné efektivnosti velké i malé obvody. V modelu M2 bylo dosaženo nižší efektivnosti než v modelu M1.

5 Závěr

Cílem diplomové práce, jak bylo uvedeno již v Úvodu této práce, bylo na základě vymezených vstupů a výstupů analyzovat a zhodnotit efektivnost alokace příspěvku na výkon přenesené působnosti na městské obvody statutárního města Ostrava za období 2013 – 2017 pomocí modelu Data Envelopment Analysis (DEA). Bylo hodnoceno 23 městských obvodů statutárního města Ostrava.

Z hlediska financování přenesené působnosti byl spatřován problém v neefektivním, netransparentním přerozdělování prostředků na výkon přenesené působnosti státní správy. Tento nedostatek byl řešen i v rámci některých studií, např. ve Strategickém rámci rozvoje veřejné správy ČR pro období 2014 - 2020, ale taktéž v této práci, která poukazuje na efektivnost či neefektivnost na přerozdělování příspěvku na výkon státní správy mezi jednotlivé městské obvody statutárního města Ostrava.

Odhadování efektivnosti a její míry bylo realizováno dle vstupně a výstupně orientovaných modelů DEA, a to s orientací na konstantní a variabilní výnosy z rozsahu.

Byly testovány dva modely, a to model M1 a M2, přičemž byly zvoleny dva vstupy a dva výstupy. M1 zahrnoval na vstupu počet obyvatel správního obvodu pro přenesený výkon státní správy daného městského obvodu (X_1), výdaje na provoz úřadu městského obvodu (X_2) a na výstup příjem příspěvku na výkon státní správy (Y_{1a}), příjmy ze správních poplatků (Y_2). Model M2 zahrnoval na vstupu počet obyvatel správního obvodu pro přenesený výkon státní správy dané městského obvodu (X_1), výdaje na provoz úřadu městského obvodu (X_2) a na výstupu příjem příspěvku na výkon státní správy v hypotetickém výpočtu (Y_{1b}), příjmy ze správních poplatků (Y_2).

Hypotéza H1: *„Větší městské obvody oproti malým městským obvodům jsou méně efektivní, protože menší městské obvody využívají příspěvek na výkon státní správy ve větší míře než je tomu u větších městských obvodů.“*, nebyla potvrzena.

Mezi větší městské obvody byly zařazeny čtyři obvody s počtem obyvatel správního obvodu nad 21 tis. obyvatel. Výsledky analýzy ukázaly, že větší městské obvody nejsou méně efektivní než malé městské obvody, což lze konstatovat z výsledků modelu M2, kdy větší městské obvody dosahovaly i plné efektivnosti. Nejefektivnější velkým městským obvodem v modelu M2 byl MO19 Slezská Ostrava, která dosahovala efektivnosti jak ve vstupně, tak ve výstupně orientovaném modelu, ať s CRS, tak VRS. I ostatní velké městské obvody dosáhly efektivnosti, avšak nikoli ve všech modelech modelu M2. V modelu M1 se ukázalo,

že tato hypotéza by byla částečně splněna, avšak pouze v modelu s VRS, v modelu s CRS již větší městské obvody dosahovaly zhoršených či srovnatelných výsledků efektivity jako u malých městských obvodů.

H2: „*Městské obvody dosahují v hypotetickém modelu M2 vyšší efektivity.*“, nebyla potvrzena.

Dle výsledků analýzy modelu M2 vyplývá, že bylo dosaženo u více jednotek efektivity, avšak při komplexním porovnání došlo ke konstatování, že městské obvody dosahují v hypotetickém modelu M2 nižší efektivity, než tomu bylo u modelu M1. Bylo zjištěno při komplexním porovnání, že v případě samostatnosti městských obvodů (jako obcí) při zachování rozsahu věcné a územní působnosti si situaci může zlepšit při stávající výši výdajů na provoz městský obvod Martinov.

Z analýzy obou modelů vyplývá, že nejefektivnějším městským obvodem je obvod MO6 (Martinov), který jako jediný je efektivní v obou modelech M1 a M2 v rámci vstupního i výstupního modelu s CRS i VRS. Městský obvod Martinov je z výsledků analýzy efektivní z hlediska realizované míry přenesené působnosti, velikosti správního území.

Dle výsledků modelování efektivity vyplývá, že neefektivnost městských obvodů lze vysvětlit jak z pohledu výstupů, čili neefektivnost je dána jak 1) nízkými příjmy, a to z poplatků a příspěvku na výkon přenesené působnosti, tak 2) vysokými výdaji na provoz úřadu, a to s ohledem na počet obyvatel správního obvodu městského obvodu z pohledu vstupů.

Neefektivní jednotky v rámci vstupně orientovaného modelu by měly snížit své vstupy, aby dosáhly efektivity. Vstup X1 (počet obyvatel správního obvodu) není možné ovlivnit, proto musí neefektivní jednotky snížit vstup X2 (výdaje na správu městského obvodu). Výdaje na správu městského obvodu by měly být sníženy v takové výši, aby nedošlo k nespokojenosti občanů jako klientů úřadu. Lze doporučit zaměření se na nejobjemnější položku výdajů, tedy výdaje na platy a odvody za zaměstnance a to s vazbou na vymezení úvazku na přenesenou a samostatnou působnost.

Neefektivní jednotky u výstupně orientovaného modelu by se měly zaměřit na zvýšení výstupů. U výstupu Y1a,b by bylo vhodné změnit metodiku pro přidělování příspěvku od statutárního města Ostrava jednotlivým městským obvodům. Výstup Y2 lze zvýšit navýšením sazby jednotlivých správních poplatků.

Problematika přenesené působnosti respektive příspěvku na výkon státní správy je aktuálním tématem, jelikož není známo v jaké míře a na jaké činnosti je poskytnut finanční příspěvek v podobě příspěvku na výkon státní správy a zda jsou tyto finanční prostředky vynakládány

účelně a efektivně. Neexistence zpětné vazby a různorodost ve výši, za kterou je vykonávána daná činnost v rámci přenesené působnosti způsobuje, že některé městské obvody z tohoto příspěvku hradí i samostatnou působnost, zatímco u některých městských obvodů je výše příspěvku neadekvátní a je dofinancována z jiných prostředků, se kterými disponuje daný městský obvod. Proto lze doporučit vyčíslení jednotlivých výkonů v rámci přenesené působnosti státní správy a zvážit změnu metodiky pro přidělování příspěvku na výkon státní správy jednotlivým městským obvodům.

Seznam použitých zdrojů

Odborná literatura

- [1] Barcuch, Antonín. Vývoj veřejné správy v Ostravě po roce 1989 a snahy o její přísnou reformu. *Ostrava 31 Příspěvky k dějinám a současnost Ostravy a Ostravska*, Ostrava: Statutární město Ostrava. 2017, 319 s. ISBN 978-80-906618-8-2.
- [2] HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckovy právnické učebnice. ISBN 978-80-7179-254-3.
- [3] HENDRYCH, Dušan. *Správní věda: teorie veřejné správy*. 4., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-561-0.
- [4] HORZINKOVÁ, Eva a Zdeněk FIALA. *Správní právo hmotné: obecná část*. 2. aktualizované vydání. Praha: Leges, 2015. Student. ISBN 978-80-7502-092-5.
- [5] JABLONSKÝ, Josef a Martin DLOUHÝ. *Modely hodnocení efektivnosti a alokace zdrojů*. Praha: Professional Publishing, 2015. ISBN 978-80-7431-155-0.
- [6] KALB, Alexander. *Public sector efficiency: applications to local governments in Germany*. Wiesbaden: Gabler, 2010. Gabler research. ISBN 978-3-8349-2334-9.
- [7] KOUDELKA, Zdeněk. *Samospráva*. Praha: Linde, 2007. ISBN 978-80-7201-665-5.
- [8] MAAYTOVÁ, Alena, František OCHRANA a Jan PAVEL. *Veřejné finance v teorii a praxi*. Praha: Grada Publishing, 2015. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-5561-8.
- [9] OCHRANA, František a Milan PŮČEK. *Efektivní zavádění a řízení změn ve veřejné správě: smart administration*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 978-80-7357-667-7.
- [10] OCHRANA, František, Jan PAVEL a Leoš VÍTEK. *Veřejný sektor a veřejné finance: financování nepodnikatelských a podnikatelských aktivit*. Praha: Grada Publishing, 2010. Expert. ISBN 978-80-247-3228-2.
- [11] PAVEL, Jan. *Veřejné zakázky a efektivnost*. Praha: Ekopress, 2013. ISBN 978-80-87865-04-0.
- [12] POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*. V Praze: C. H. Beck, 2013. Beckovy mezioborové učebnice. ISBN 978-80-7400-447-6.
- [13] PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 8., dopl. a aktualiz. vyd., (V nakl. Doplněk 3.). Brno: Doplněk, 2012. ISBN 978-80-7239-281-0.

[14] SAMUELSON, Paul Anthony a William D. NORDHAUS. *Ekonomie: 19. vydání*. Přeložil Martin GREGOR. Praha: NS Svoboda, 2013. ISBN 978-80-205-0629-0.

[15] VRABKOVÁ, Iveta. *Veřejná správa*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2016. Series of Economics Textbooks, Faculty of Economics, VŠB-TU Ostrava, vol. 24. ISBN 978-80-248-3988-2.

[16] VRABKOVÁ, Iveta. *Perspektivy řízení kvality ve veřejné správě*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2012. Series on advanced economic issues, v. 17 (2012). ISBN 978-80-248-2939-5.

[17] VRABKOVÁ, Iveta, Ivana VAŇKOVÁ, Jiří BEČICA a Šárka KRYŠKOVÁ. *Příspěvkové organizace: postavení, úkoly a technická efektivnost*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2017. Series on Advanced Economic Issues, Faculty of Economics, VŠB-TU Ostrava, 2017, vol. 47. ISBN 978-80-248-4028-4.

[18] VRABKOVÁ, Iveta a Ivana VAŇKOVÁ. *Evaluation models of efficiency and quality of bed care in hospitals*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2015. ISBN 978-80-248-3755-0.

[19] ŽÁRSKA, Elena. *Verejná správa*. Bratislava: Ekonóm, 2016. ISBN 978-80-225-4228-9.

Odborné články a ostatní

[20] SLÁMA, David. *Příspěvek na výkon státní správy poskytovaný obcím ČR a hl. m. Praze*. 2018 [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: www.smocr.cz/getFile.aspx?itemID=43303

[21] VRABKOVÁ, Iveta. *Zhodnocení technické efektivnosti veřejných knihoven pomocí modelu Data Envelopment Analysis*. Ostrava, 2017. Habilitační práce.

[22] VRABKOVÁ, Iveta, Ivana VAŇKOVÁ a Igor IVAN. *The efficiency and public transport accessibility of indirect state administration in the Czech Republic*. Review of Economic Perspectives [online]. 2016, 16(2), 135-156 [cit. 2019-04-09]. DOI: 10.1515/revecp-2016-0010. ISSN 1804-1663. Dostupné z: <http://hdl.handle.net/10084/120655>

Právní předpisy

[23] Zákon č. 1/1993 Sb. ze dne 16. 12. 1992 Ústava České republiky, v platném znění. In: Sbírka zákonů České republiky. 1993, částka 1, s. 15. Dostupný také z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

[24] Zákon č. 128 ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecní zřízení). In: Sbírka zákonů České republiky. 2000, částka 38, s. 1737- 1764. Dostupný také z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=128/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy.

- [25] Zákon č. 129 ze dne 15. 5. 2000 o krajích, (krajské zřízení). In: Sbírka zákonů České republiky. 2000, částka 38, s. 1765–1782. Dostupný také z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=129/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy
- [26] Zákon č. 2/1969 ze dne 8. ledna 1969 o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické. 1969, částka 1, s. 16 - 19. Dostupný také z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2/1969&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy
- [27] Zákon č. 474 ze dne 19. prosince 2017. o státním rozpočtu České republiky na rok 2018. 2017, částka 171, s. 5682 - 5760. Dostupný také z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=474/2017&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy
- [28] Zákon č. 634 ze dne 26. listopadu 2004. o správních poplatcích. 2004, částka 215, s. 11415 - 11418. Dostupný také z https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=634/2004&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy
- [29] Zákon č. 314 ze dne 13. června 2002. o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. 2002, částka 114, s. 6630 - 6633. Dostupný také z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=314/2002&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy
- [30] Vyhláška Ministerstva vnitra č. 388 ze dne 30. srpna 2002. o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností. 2002, částka 138, s. 7818 - 7883. Dostupný také z: https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=388/2002&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy

Internetové zdroje

- [31] MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Příspěvek na výkon státní správy*. [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/prispevek-na-vykon-statni-spravy-prispevek-na-vykon-statni-spravy.aspx>
- [32] MINISTERSTVO VNITRA ČR. Strategický rámec rozvoje veřejné správy České republiky pro období 2014-2020. [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/strategicky-ramec-rozvoje.aspx>
- [33] MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Jsem zastupitelka*. [online]. 2018 [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: www.mvcr.cz/soubor/jsem-zastupitel-publikace-pro-nove-zastupitele-pdf.aspx
- [34] POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČR. *Postup pro stanovení výše příspěvku na výkon státní správy jednotlivým obcím a hlavnímu městu Praze*. 2017 [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=116149>

- [35] *Vyhlášky statutárního města Ostravy*. Ostrava.cz [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.ostrava.cz/cs/urad/pravni-predpisy/vyhlasky-statutarniho-mesta-ostravy/publicnotices>
- [36] *Statut města Ostravy*. Ostrava.cz [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.ostrava.cz/cs/urad/pravni-predpisy/statut-mesta-ostravy>
- [37] *Městské obvody*. Ostrava.cz [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.ostrava.cz/cs/o-meste/mestske-obvody>
- [38] *Město a jeho orgány*. Ostrava.cz [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.ostrava.cz/cs/urad/mesto-a-jeho-organy>
- [39] *Rozpočet statutárního města Ostrava*. Ostrava.cz [online]. [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://www.ostrava.cz/cs/urad/magistrat/odbory-magistratu/odbor-financi-a-rozpocet/oddeleni-rozpocetove/rozpocety>
- [40] Městský obvod Hošťálkovice. *Povinně zveřejňované informace*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <http://www.hostalkovice.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace>
- [41] Městský obvod Hrabová. *Rozpočet MO Hrabová*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://www.ostrava-hrabova.cz/rozpocet-mo-hrabova>
- [42] Městský obvod Krásné Pole. *Povinně zveřejňované informace*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://krasnepole.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace>
- [43] Městský obvod Lhotka. *Rozpočty městského obvodu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://lhotka.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace/povinne-zverejnovane-informace/i.-povinne-zverejnovane-informace-organu-verejne-spravy/8.-dokumenty/rozpocety-mestskeho-obvodu>
- [44] Městský obvod Mariánské Hory a Hulváky. *Rozpočty městského obvodu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://marianskehory.ostrava.cz/cs/radnice/dokumenty/rozpocety-mestskeho-obvodu>
- [45] Městský obvod Martinov. *Rozpočty městského obvodu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://martinov.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace/povinne-zverejnovane-informace/i.-povinne-zverejnovane-informace-organu-verejne-spravy/8.-dokumenty/rozpocety-mestskeho-obvodu>
- [46] Městský obvod Michálkovice. *Povinně zveřejňované informace*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://michalkovice.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace>

- [47] Městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz. *Rozpočty městského obvodu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://moap.ostrava.cz/cs/radnice/urad/odbor-financi-a-rozpocet/oddeleni-ekonomiky-a-ucetnictvi/rozpocety-mestskeho-obvodu>
- [48] Městský obvod Nová Bělá. *Rozpočty 2007 - 2016*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <http://www.novabela.cz/rozpocety-2007-2016/ds-1049/archiv=0&p1=65>
- [49] Městský obvod Nová Ves. *Rozpočty a zprávy o výsledku hospodaření*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://novaves.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace/povinne-zverejnovane-informace/i.-povinne-zverejnovane-informace-organu-verejne-spravy/8.-dokumenty/rozpocet>
- [50] Městský obvod Ostrava - Jih. *Rozpočty městského obvodu a střednědobé výhledy rozpočtu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://ovajih.ostrava.cz/cs/radnice/urad/odbor-financi-a-rozpocet/rozpocety-mestskeho-obvodu>
- [51] Městský obvod Petřkovice. *Povinně zveřejňované informace*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://petrkovice.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace>
- [52] Městský obvod Plesná. *Rozpočty*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://plesna.ostrava.cz/cs/informacni-rozcestnik/dokumenty/rozpocety>
- [53] Městský obvod Polanka nad Odrou. *Hospodaření obvodu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://polanka.ostrava.cz/cs/radnice/organy-samospravy/hospodareni-obvodu>
- [54] Městský obvod Poruba. *Rozpočty SMO-Mob Poruba*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://poruba.ostrava.cz/cs/radnice/dokumenty/rozpocety-smo-mob-poruba>
- [55] Městský obvod Proskovice. *Roční rozpočty*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://proskovice.ostrava.cz/cs/radnice/pzi/dokumenty/rocní-rozpocety>
- [56] Městský obvod Pustkovec. *Rozpočet městského obvodu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <http://www.ostrava-pustkovec.cz/rozpocet-a-finance/ds-56/p1=65>
- [57] Městský obvod Radvanice a Bartovice. *Rozpočet*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://radvanice.ostrava.cz/cs/radnice/dokumenty-a-vyrocní-zpravy/rozpocet>
- [58] Městský obvod Slezská Ostrava. *Povinně zveřejňované informace*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://slezska.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace>

- [59] Městský obvod Stará Bělá. *Rozpočty městského obvodu*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://starabela.ostrava.cz/cs/radnice/urad/odbor-financi-a-spravy-majetku/rozpocty-mestskeho-obvodu>
- [60] Městský obvod Svinov. *Rozpočty SMO - MOb*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://svinov.ostrava.cz/cs/radnice/dokumenty/rozpocty-smo-mob-svinov>
- [61] Městský obvod Třebovice. *Povinně zveřejňované informace*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://trebovice.ostrava.cz/cs/radnice/povinne-zverejnovane-informace>
- [62] Městský obvod Vítkovice. *Odbor financí, rozpočtu a školství*. [Rozpočet 2013 - 2017] [online]. Dostupné z: <https://vitkovice.ostrava.cz/cs/radnice/urad/odbor-financi-rozpocetu-a-skolstvi>
- [63] *Příspěvek na výkon státní správy* [online]. 1. 2. 2007 [cit. 2019-02-16]. Dostupné z: <http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6255109>

Seznam zkratek

CRS – konstantní výnosy z rozsahu

ČR – Česká republika

DMUs – homogenní produkční jednotky

MO – Městský obvod

ORP – obec s rozšířenou působností

PPF – Hranice produkčních možností

VRS – variabilní výnosy z rozsahu

SC – správní centrum

Sm.O – směrodatná odchylka

SO – správní obvod

SR – státní rozpočet

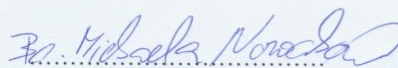
VS – veřejná správa

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 26. dubna 2019

Bc. Michaela Nowaková

Seznam příloh

Příloha 1	Grafické zobrazení městských obvodů statutárního města Ostrava dle potencionálního rozdělení na ORP
Příloha 2	Přehled hodnot vstupů a výstupů (tis. Kč)
Příloha 3	Výše hypotetického příspěvku na výkon státní správy za roky 2016 a 2017 pro jednotlivé městské obvody (tis. Kč)
Příloha 4	Souhrnná tabulka výsledků hodnocení efektivity metodou DEA modelu M1
Příloha 5	Souhrnná tabulka výsledků hodnocení efektivity metodou DEA modelu M2

Přílohy

Příloha č. 1

Grafické zobrazení městských obvodů statutárního města Ostrava dle potencionálního rozdělení na ORP

Zdroj: Ostrava.cz, vlastní zpracování

Příloha č. 2

Přehled hodnot vstupů a výstupů (tis. Kč)

DMUs N=23	2013				2014				2015				2016					2017				
	X1	X2	Y1 _{a,b}	Y2	X1	X2	Y1 _{a,b}	Y2	X1	X2	Y1 _{a,b}	Y2	X1	X2	Y1 _a	Y1 _b	Y2	X1	X2	Y1 _a	Y1 _b	Y2
MO1	1595	3574,0	x	40,0	1 604	3440,0	x	36,0	1 614	3490,0	x	89,0	1649	3555,0	684,0	169,9	80,1	1657	8065,2	669,0	312,7	156,4
MO2	3770	6961,0	x	150,0	3 792	6592,0	x	430,8	3 785	7948,0	x	400,0	3778	10990,0	1536,0	667,6	400,0	3798	7381,9	1511,0	704	301,1
MO3	2561	4099,3	x	228,3	2 540	4031,8	x	177,3	2 578	4310,0	x	160,0	2628	4496,0	1083,0	468,8	160,0	2641	4518,1	1073,0	493,9	164,2
MO4	1243	2743,0	x	60,0	1 283	2775,0	x	70,0	1 287	2802,0	x	70,0	1289	2695,0	548,0	232,6	103,0	1324	2770,0	550,0	250,8	91,8
MO5	13374	30018,0	x	310,0	13 308	30275,0	x	235,0	13 214	32797,8	x	848,4	13168	30397,0	4948,0	4586,7	636,2	13031	72761,6	4834,0	4752,9	1111,0
MO6	1131	5476,0	x	50,0	1 133	5442,0	x	90,0	1 128	5871,0	x	150,0	1130	6231,0	463,0	204,4	170,0	1122	7053,0	465,0	213,1	170,0
MO7	3194	3481,0	x	97,0	3 290	3959,0	x	107,0	3 282	4068,9	x	116,7	3363	4403,2	1387,0	596	92,8	3387	9384,3	1365,0	629,7	180,2
MO8	59800	65201,0	x	1159,0	59 363	81115,0	x	1734,0	58 889	265821,1	x	1703,0	58498	84957,6	15616,0	31853	1680,0	58404	188531,8	15190,0	33454,3	2702,5
MO9	1812	3088,0	x	20,0	1 830	3201,0	x	40,0	1 870	3274,0	x	40,0	1903	3407,0	797,0	341,3	90,0	1974	3495,0	804,0	371,4	90,0
MO10	718	4783,1	x	5,4	713	2484,9	x	6,5	737	2894,5	x	10,6	734	2853,5	295,0	133,5	10,6	722	3668,8	283,0	137,9	6,1
MO11	129032	115488,0	x	1456,0	129 327	118468,0	x	2208,0	128 277	159253,4	x	2363,1	127384	135093,0	43283,0	63131	1729,0	126642	303988,2	41983,0	65481,2	3972,7
MO12	3029	4170,0	x	60,0	3 128	4197,0	x	110,0	3 133	4198,0	x	120,0	3122	4322,0	1294,0	554,2	120,0	3147	4523,0	1277,0	586,1	130,0
MO13	1378	2373,2	x	20,0	1 390	2270,5	x	19,6	1 416	2989,4	x	20,8	1423	3012,7	585,0	256,4	26,4	1428	6470,0	578,0	270,2	60,9
MO14	4832	5476,0	x	140,0	4 909	5719,0	x	200,0	4 938	5614,0	x	250,0	4990	5875,0	2062,0	1359,7	250,0	4965	6493,0	2028,0	1419,4	250,0
MO15	85939	86316,0	x	1621,0	85 655	87981,0	x	1729,0	85 278	100338,8	x	2154,4	83923	97732,1	27371,0	45588	1550,8	84703	209782,6	26550,0	21029	3256,8
MO16	1217	2208,0	x	22,1	1 232	2555,2	x	21,5	1 220	2741,9	x	22,8	1226	2996,3	506,0	221,4	22,8	1223	2835,8	497,0	232	20,4
MO17	1232	2904,0	x	100,0	1 262	2837,0	x	100,0	1 292	3124,0	x	100,0	1300	3108,0	531,0	234,6	100,0	1293	3439,0	523,0	245	100,0
MO18	6739	2544,0	x	250,0	6 770	2544,0	x	250,0	6 644	2555,0	x	530,9	6625	2532,0	2633,0	289,8	250,0	6595	2632,0	2582,0	3022,2	354,5
MO19	31357	70178,0	x	966,0	31 653	69658,0	x	1163,0	31 692	64366,3	x	1196,0	31864	64347,7	8677,0	20904	1130,0	31739	138660,3	8483,0	22048,2	2346,0
MO20	5659	4700,0	x	150,0	3 957	4700,0	x	150,0	5 928	4700,0	x	110,0	5983	4700,0	1700,0	1299,7	120,0	6102	4700,0	1670,0	1384,3	135,0
MO21	7029	10162,0	x	200,0	7 050	9964,0	x	171,0	7 068	10944,8	x	396,4	7148	10028,0	1818,0	1487	349,8	7143	20316,9	1780,0	1556,4	878,1
MO22	1859	3890,0	x	80,0	1 880	3650,0	x	100,0	1 880	4396,9	x	100,0	1867	3959,8	772,0	334,9	94,7	1870	7635,7	755,0	352,2	223,5
MO23	7988	20937,0	x	700,0	8 173	19937,0	x	724,8	8 077	20506,0	x	670,0	8270	21324,0	3160,0	2226,7	670,0	8464	21338,6	3101,0	2387,8	561,9

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha č. 3

Výše hypotetického příspěvku na výkon státní správy za roky 2016 a 2017 pro jednotlivé městské obvody (tis. Kč)

Obvod	2016	2017
MO1	169,9	312,7
MO2	667,6	704,0
MO3	468,8	493,9
MO4	232,6	250,8
MO5	4586,7	4752,9
MO6	204,4	213,1
MO7	596,0	629,7
MO8	31853,1	33454,3
MO9	341,3	371,4
MO10	133,5	137,9
MO11	63131,1	65481,2
MO12	554,2	586,1
MO13	256,4	270,2
MO14	1359,7	1419,4
MO15	45588,3	21029,0
MO16	221,4	232,0
MO17	234,6	245,0
MO18	289,8	3022,2
MO19	20903,7	22048,2
MO20	1299,7	1384,3
MO21	1487,0	1556,4
MO22	334,9	352,2
MO23	2226,7	2387,8

Zdroj: Vlastní výpočty

Příloha č. 4

Souhrnná tabulka výsledků hodnocení efektivity metodou DEA modelu M1

DMUs	Vstupní 2016		Výstupní 2016		Vstupní 2017		Výstupní 2017	
	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	VRS
MO1	0,97568	0,98330	1,02493	1,01647	0,97268	0,97860	1,02809	1,02142
MO2	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	0,99726	1,00000	1,00275	1,00000
MO3	0,98077	0,98884	1,01961	1,01099	0,98841	0,99455	1,01172	1,00540
MO4	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO5	0,88386	1,00000	1,13140	1,00000	0,89367	1,00000	1,11898	1,00000
MO6	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO7	0,99393	0,99438	1,00610	1,00570	0,97016	0,98371	1,03076	1,01640
MO8	0,64046	1,00000	1,56139	1,00000	0,62618	0,89839	1,59699	1,03776
MO9	0,99429	0,99721	1,00575	1,00273	0,98724	0,98770	1,01292	1,01226
MO10	0,94536	1,00000	1,05780	1,00000	0,94357	1,00000	1,05980	1,00000
MO11	0,82691	1,00000	1,20932	1,00000	0,79803	1,00000	1,25308	1,00000
MO12	0,99652	0,99699	1,00349	1,00297	0,99067	0,99167	1,00942	1,00850
MO13	0,96699	0,96939	1,03413	1,03046	0,97437	0,97547	1,02630	1,02460
MO14	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO15	0,78975	1,00000	1,26623	1,00000	0,75456	1,00000	1,32528	1,00000
MO16	0,97081	0,97624	1,03007	1,02625	0,97826	1,00000	1,02222	1,00000
MO17	0,96085	0,96354	1,04074	1,04032	0,97399	0,98747	1,02671	1,02668
MO18	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO19	0,64194	0,97747	1,55778	1,01277	0,64518	1,00000	1,54995	1,00000
MO20	0,70081	0,70210	1,42693	1,41730	0,68689	0,68861	1,45583	1,44618
MO21	0,74985	0,77327	1,33360	1,18950	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO22	0,97262	0,98370	1,02815	1,01612	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO23	0,90332	1,00000	1,10703	1,00000	0,88211	0,96803	1,13364	1,02402

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha č. 5

Souhrnná tabulka výsledků hodnocení efektivity metodou DEA modelu M2

DMUs	Vstupní 2016		Výstupní 2016		Vstupní 2017		Výstupní 2017	
	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	VRS
MO1	0,58103	0,76085	1,72108	1,70023	0,71567	0,78339	1,39728	1,37932
MO2	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	0,81342	0,88680	1,22937	1,15005
MO3	0,87940	0,88652	1,13714	1,13011	0,68426	0,83392	1,46142	1,26322
MO4	0,98193	1,00000	1,01840	1,00000	0,68209	1,00000	1,46609	1,00000
MO5	0,76822	0,78729	1,30171	1,20596	0,78208	0,84763	1,27864	1,10666
MO6	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO7	0,55933	0,77264	1,78785	1,67981	0,52316	0,58189	1,91146	1,85027
MO8	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	0,91395	0,97017	1,09415	1,02383
MO9	0,69571	0,85445	1,43738	1,40399	0,52285	0,79079	1,91259	1,56631
MO10	0,30098	1,00000	3,32250	1,00000	0,27495	1,00000	3,63708	1,00000
MO11	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	0,89543	1,00000	1,11679	1,00000
MO12	0,67800	0,77117	1,47493	1,46056	0,50697	0,63931	1,97252	1,78567
MO13	0,35416	0,91906	2,82358	1,35860	0,40880	0,72468	2,44620	1,85647
MO14	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	0,69097	0,72451	1,44724	1,42870
MO15	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	0,50009	1,00000	1,99962	1,00000
MO16	0,33296	0,93251	3,00335	1,32984	0,33130	1,00000	3,01839	1,00000
MO17	0,86547	0,96012	1,15544	1,08328	0,69022	0,99026	1,44880	1,02107
MO18	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO19	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO20	0,72116	1,00000	1,38665	1,00000	0,47227	0,57712	2,11743	2,07632
MO21	0,84351	0,89182	1,18552	1,09976	1,00000	1,00000	1,00000	1,00000
MO22	0,66880	0,75583	1,49521	1,46245	0,89864	0,96111	1,11279	1,05146
MO23	0,93864	1,00000	1,06537	1,00000	0,71675	0,72282	1,39518	1,39450

Zdroj: Vlastní zpracování